

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1998

Número 135 / fascicle 2

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 21 de desembre del 1998 a les 16,30 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

- I.- DEBAT DEL DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTESS INSTITUCIONALS I GENERALS** de la proposta de la Comissió Tècnica Interinsular RGE núm. 4143/98, d'atribució de competències als consells insulars de Menorca i d'Eivissa i Formentera en matèria de transport per carretera. fascicle 1
- II.- DEBAT DEL DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS** del Projecte de llei RGE núm. 4581/98, de mesures tributàries i administratives. fascicle 1
- III.- DEBAT DEL DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS** del Projecte de llei RGE núm. 4580/98, de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per al 1999. 5810
-

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, vagin ocupant els seus escons.

III.- Debat del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts del Projecte de llei RGE núm. 4580/98, de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per al 1999.

Passam al debat final del Projecte de llei 4580/98, de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per a l'any 1999.

Farem el debat de l'articulat, debat únic per defensar totes i cadascuna de les esmenes presentades al text articulat.

Del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida hi ha les esmenes 5391, 5392, 5393, 5394. Del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, 5078, 5082, 5085, 5086, 5087, 5088, 5090, 5091. Del Grup Parlamentari Socialista, 5546, 5547, 5548, 5551, 5549, 5550, 5552, 5553, 5554, 5556, 5555, 5557, 5558, 5560, 5561, 5562, 5563, 5564.

Per defensar les esmenes d'Esquerra Unida, té la paraula el seu portaveu, Sr. Eberhard Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Són, efectivament, només quatre esmenes que presenta el nostre grup a l'articulat del projecte de llei de pressuposts de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per al 1999, i la primera, la 5391 fa referència que s'ha de mantenir, en qualsevol cas, el control parlamentari, és a dir el control de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts del Parlament de les Illes Balears, perquè es puguin utilitzar per finançar operacions corrents aquelles transferències de crèdit que estiguin a càrrec d'operacions de capital. A un moment determinat, l'any passat, vàrem presentar una esmena més radical, on simplement s'impedia aquest mecanisme, fins i tot en el cas que aquestes operacions corrents fossin per al funcionament de noves inversions, i enguany, després del debat hagut l'any passat, hem considerat més adient donar-li a aquest article una nova redacció que no tanca aquesta possibilitat, però que, en qualsevol cas, estableix la necessitat de mantenir el control parlamentari sobre aquest tema.

L'esmena 5392, que és a l'article 7 de l'articulat, que fa referència a l'autorització i disposició de la despesa i reconeixement d'obligacions, efectivament a l'apartat 1 s'estableixen una sèrie de limitacions quant a la quantia d'aquestes disposicions de despesa per part de diferents organismes de la Comunitat Autònoma, des del Consell Consultiu a la Presidència del Govern, s'estableixen unes quanties màximes de 25 milions de pessetes, però, des del nostre punt de vista, aquestes limitacions, queden desvirtuades a l'apartat 3 d'aquest mateix article, quan es diu que el Govern mitjançant decret podrà elevar la limitació fixada a l'apartat 1.b) i 1.c) d'aquest article per als programes, la bona gestió dels quals així ho requereixi.

Evidentment que el Consell de Govern a un moment determinat estimi que la bona gestió dels plans requereixin una modificació d'aquesta quantia màxima, introdueix un criteri de discrecionalitat excessivament ample des del nostre punt de vista que s'hauria d'eliminar. Estaria més d'acord amb flexibilitzar fins allà on sigui necessari aquestes quanties màximes que establir un criteri de discrecionalitat que en definitiva converteix en paper banyat aquestes limitacions que s'expressen a l'article 7, apartat 1.

L'esmena 5393 fa referència al sou del Govern i dels alts càrrecs de la Comunitat Autònoma i el que ve a establir, en definitiva, és una congelació salarial, és a dir, que manté el de l'any 98. Això no vol dir que les retribucions de l'any 98 ens semblin particularment encertades ni que hi hagi una política puntual de dir, idè ara es congelen, no se sap molt bé perquè, sinó que del que es tracta, el que s'hauria de fer i no es fa, des del nostre punt de vista, és realment fer una valoració, el més objectiva possible, de quina ha de ser aquesta retribució dels membres del Govern i alts càrrecs de la Comunitat Autònoma. Igual que s'hauria de fer a d'altres institucions, autonòmiques, als consells insulars, als ajuntaments, perquè en definitiva, aquí ens trobam amb un criteri de discrecionalitat de cada govern que fa que s'estableixin, al final, unes diferències molt poc justificades i molt poc comprensibles per part de l'opinió pública, respecte de les retribucions dels alts càrrecs i dels membres del Govern de les diferents comunitats autònomes, dels membres del govern d'un determinat ajuntament, d'una capital de província, d'una diputació o d'uns consells insulars. Caldria, en qualsevol cas, fer aquest estudi que, en definitiva, no seria més que intentar establir uns barems d'equiparació amb el que seria la funció pública i d'altres institucions de similars característiques, i anar cap a un criteri d'objectivitat, perquè, si no, el que sol passar és que de vegades s'entra, depèn de l'humor del Govern en cada moment, de vegades es congela, de vegades se suma o s'incrementa en la mateixa mesura que s'incrementen els salaris dels funcionaris de la Comunitat Autònoma, i de vegades, normalment a principis de la legislatura, que és quan se suposa que la cosa fa manco mal i passa més desapercebuda, hi ha uns increments qualitius importants que, des del nostre punt de vista, insistesc, són tant arbitraris i tan desaconsellables com aquests increments vegetatius o aquestes congelacions que en un moment donat es puguin adoptar. Per tant és un congelar amb l'ànim que el que s'hauria de fer és estudiar aquest tema i establir uns criteris d'objectivitat.

I la darrera de les esmenes, la 5344 és a l'article 14 i elimina de la política d'aval establerta per la Comunitat Autònoma cap a diversos instituts i empreses de les Illes Balears, elimina la possibilitat d'aval polítiques de dessalinització i potabilització, cosa que no té tant a veure amb la política pressupostària com amb coherència amb una política global d'Esquerra Unida que està en contra, com se sap, d'aquest tipus de mesures que, en definitiva, el que fan és vulnerar el principi de recerca de la sostenibilitat en la gestió dels recursos naturals. És a dir que no s'haurien d'utilitzar els recursos naturals més enllà del que seria la seva capacitat de renovació natural. I efectivament tant la dessalinització com la potabilització, el que fan és utilitzar o obrir la porta a una utilització, en aquest cas, d'un recurs natural com és l'aigua, per damunt del que és la seva capacitat de renovació natural.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, Sr. Alorda, té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. El conjunt d'esmenes que presenta el Grup Nacionalista és senzillament també per donar més transparència a l'execució del pressupost. En primer lloc, l'esmena 5078 pretén que l'aplicació del superàvit, que és una decisió política que nosaltres considerem de prou importància, no la prengui tot sol el conseller d'Economia i Hisenda, sinó que sigui una decisió del Consell de Govern. Pensem que en qualsevol democràcia, el reducte mínim d'aprovació per part del Parlament són els pressuposts i les lleis fiscals i atès que, com a mínim, aquest tema de l'aplicació del superàvit, que podem estar parlant de molts de centenars de milions de pessetes, no passa per la supervisió parlamentària, com a mínim que no sigui una decisió que la Llei de pressuposts atribueixi al conseller d'Economia en exclusiva. Creim que és lògic que aquest superàvit i aquest romanent de tresoreria que no està vinculat a una despesa concreta, sigui una decisió col·legiada del Consell de Govern.

Per una altra banda, l'esmena 5082 pretén la supressió a l'article 14, apartat 2. Es tracta que no hi hagi avals als consorcis. Per al nostre grup, aquest article el que demostra és que els consorcis que d'una manera fictícia fa constituir el Govern balear, el Govern del Partit Popular, el que fa és demostrar que aquests consorcis no tenen cap mena de solvència, és senzillament un artil·lugi, una ficció jurídica que el que vol és camuflar la veritable execució dels pressuposts, crear un òrgan que és el que s'endeuta, que és el que realment executa els endeutaments, mentre que el Govern balear i fins i tot els ajuntaments a hores d'ara, poden vendre que estan fent una inversió plurianual. Creim que és un greu error obligar els ajuntaments a participar d'aquestes fórmules quan, realment, qualsevol col·laboració de caràcter bilateral seria suficient sense tanta burocratització i sense tanta exigència d'ens intermediaris com fa en aquest moment el Govern popular que realment inflexiona d'institucions aquest país.

Amb un altre element, respecte de les operacions de crèdit, demanam la supressió de l'apartat 3r de l'article 15, del paràgraf segon. En aquest punt, s'autoritza el Govern perquè emeti deute públic o concerta operacions de crèdit sempre i quan no s'incrementi el saldo viu d'endeutament al tancament de l'exercici, amb aquesta previsió, el nostre grup hi estaria d'acord, però no estam d'acord que el límit que es posi com a efectiu, no sigui el de 31 de desembre de l'any 98, que és una dada coneguda, una dada publicada i que tots tenim com a objectiva, sinó que sigui dins el decurs de l'any 99, aquesta pugui anar canviant segons l'evolució real dels pagaments i dels ingressos, creim que dóna un marge d'arbitrarietat a aquesta decisió que no ens sembla oportuna. Per tant, demanam l'eliminació d'aquest paràgraf 2 de l'article 15.3.

L'article 15.4 en demanam la supressió íntegra. Creim que no és correcte permetre que el Govern s'endeuti per garantir la liquidació o l'entrada dels doblers d'una recaptació, la recaptació es va produint durant l'any, es va produint també evidentment a un pas executiu, hi ha un pagament en voluntària i un altre que no s'arriba a cobrar, i a nosaltres no ens sembla correcte que en base a unes liquidacions el Govern s'endeuti. És cert que el fet de l'impost que grava les instal·lacions sobre el medi ambient és un supòsit especial, però també parlam de molts de milions de pessetes que aquesta mena d'endeutament creim que no és lògic que si hi ha un contenciós respecte del seu cobrament, el Govern ja els pugui gastar a través d'un endeutament. Per tant, crec que hem d'esperar a veure les resolucions judicial, en qualsevol cas hi pot haver operacions de tresoreria, recordem que el Govern té autoritzades operacions de tresoreria de l'ordre dels 2.000 milions de pessetes i, per tant, són un marge de maniobra prou suficient com per no haver de recórrer a l'endeutament a llarg termini per garantir recaptació. Si aquest mecanisme pervers es generalitzàs, des del moment en què s'aprova un padró, el Govern podria endeutar-se pel total del padró amb independència de (...) de saber quina part d'aquell padró realment serà cobrada.

I diríem que d'una manera atípica, el nostre grup demana enguany autoritzar el Govern perquè es pugui endeutar més, més del que fa aquests darrers anys, creim que és important en ares a la transparència, la transparència que tant ens anuncia el president, que el Govern s'endeuti, s'endeuti bàsicament per un tema que per a nosaltres és cabdal, i és que en els pressuposts del Govern balear, els pressuposts de la Comunitat Autònoma, les despeses que el Govern està compromès a fer, figurin als seus comptes, allò que el Govern fa comptes subvencionar, figuri com una despesa del Govern, cosa que en aquests moments com vostès saben, no és així. Creim que és molt important que hi figuri i que surti l'endeutament real que té el Govern balear en comptes de camuflar-se a través de consorcis. Molt més encara quan aquestes despeses, tot i ser del Govern balear, s'han atribuït,

s'han imputat als ajuntaments. Recordem que en aquest moment, per exemple, hi ha ajuntaments de les Illes Balears que han de bestreure doblers per a instituts de secundària, una competència que és, no només completament aliena, sinó que no és pròpia dels ajuntaments. En canvi, el Govern obliga als ajuntaments a bestreure i a imputar als seus mateixos pressuposts aquesta mena de despeses. El mateix passa en centres de salut, el mateix passa en moltes despeses que no són municipals, però que el Govern fa imputar als ajuntaments. Creim que això s'ha d'acabar d'una vegada per totes. Per tant, els demanam que perquè el segon semestre de l'any 99 hi hagi oportunitat del nou govern d'aclarir i posar damunt la taula i explicar a la ciutadania quina és la veritable situació d'endeutament d'aquest país, permetin autoritzar el Govern a la concentració d'operacions d'endeutament que senzillament intenten dur a la llum pública la situació real, els compromisos presos pel Govern tant de subvenció a obres municipals que realment són municipals, parlant sobretot de Pla Mirall, també d'altres, per exemple recordem que enguany al Pla Mirall no hi figura ni una dècima part de les obres que es preveu fer entre el 98 i el 99, enguany només hi ha 800 milions de pessetes, i se suposa que seran més de 8.000, per tant, realment, no és que posem una dècima part cada any, és que en posam manco enguany, probablement la punta del Pla Mirall la trobarem l'any 2001, l'any 2002, l'any 2003, quan realment les obres han d'haver estat finalitzades. Creim que això és amagar, crec que no és jugar amb transparència amb els doblers públics i, per tant, és imprescindible autoritzar el Govern per a aquesta operació d'endeutament, perquè els comptes públics demostrin realment la gestió que se'n fa.

Per una altra banda, tenim dues modificacions que proposam de la Llei de finances, per donar major transparència i millor coneixement de com s'estan executant els comptes, els pressuposts, als grups parlamentaris. Per un vent, demanam que dins els comptes trimestrals que envia el Govern als grups parlamentaris, s'hi afegeixin les operacions de tresoreria concertades pel Govern, al final és una informació molt important, torn a recordar que les operacions de tresoreria, en aquests moments, ja poden superar els 2.000 milions de pessetes, la relació de transferències de capital, és a dir, aquelles subvencions concedides de més de 500.000 pessetes, creim que s'han de donar d'ofici, s'han de lliurar d'ofici als grups parlamentaris perquè en puguin fer la fiscalització, i els estats comptables dels ens de dret públic amb personalitat jurídica pròpia. En aquests moments, hi ha una part important dels pressuposts de la Comunitat Autònoma, que és gestionada a través d'empreses públiques, a través d'instituts i organismes autònoms i, per tant, és important per part dels grups parlamentaris, poder fer el seguiment de la despesa d'aquestes entitats. Per tant, necessitam aquests estats de comptes de caràcter trimestral.

L'altra modificació de la llei, la tenim proposada a la disposició addicional quarta, amb una modificació de l'article 97, on es pretén que amb els documents de la liquidació del pressupost, s'hi aportin els quadres demostratius del romanent de crèdits, creim que és molt important poder comparar a final d'any amb la mateixa estructura i amb la mateixa mecànica que hem vist dels pressuposts inicials, com han quedat les partides, cadascuna d'elles ...

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, si no, arribarem a quedar sense veu.

EL SR. PRESIDENT:

O mantenguin el to de veu un poc més baix. Continui, Sr. Diputat.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. I també demanam a l'apartat 8è, un estat demostratiu de les execucions de despeses de caràcter finalista. Es tracta de veure aquelles ingressos que venien afectats i que, per tant, s'han concedit unes subvencions o hi ha unes contribucions o hui ha un determinat import que ve necessàriament i s'ha d'acreditar que es dedica a una determinada partida de despesa, al final la liquidació ens digui fins a quin punt s'ha complir aquest objectiu. És una informació que en aquest moment no figura a l'estat demostratiu de la liquidació dels pressuposts i que ens sembla imprescindible per poder-ne fer una fiscalització acurada per part d'aquest parlament.

També demanam la supressió de la disposició addicional primera, i bàsicament és per tornar expressar una crítica, una protesta del nostre grup, ja és habitual, respecte de la mecànica legislativa que practica el Grup Popular i que creim que ens condueix cap al caos i la més absoluta inseguretat jurídica. Es tracta de modificar l'ordenament jurídic amb vocació de perennitat a través de la Llei de pressuposts d'un any. Aquesta manera de legislar crea una dificultat extraordinària de consultes als textos jurídics, aquestes lleis de pressuposts no figuren a cap recopilació legislativa a l'ús i, per tant, resulta després de consulta gairebé impossible. En aquest cas es modifica per llei de pressuposts de l'any 99, la llei de pressuposts de l'any 88, que a hores d'ara, la llei de pressuposts per a l'any 88, ja hauria d'estar exhaurida des de feia molts d'anys, periclitada a l de gener del 1989, aquesta seria la nostra vocació. Les lleis de pressuposts han de tenir una vocació d'exhaurir-se en l'exercici i no de quedar, deixant articles, d'alguna manera, enterrats, que després són molt difícils de trobar, molt especialment si, com a mínim no estan redactats, no estan pensats per modificar puntualment lleis vigents, la qual cosa, com a mínim, després, quan es fan recopilacions legislatives, quan es fan textos refosos, hi ha manera de tornar-les a trobar. No és el cas en aquest cas, sinó que es modifica aquesta llei, senzillament per evitar que es publiquin al butlletí les limitacions de fiscalització prèvia que es poden fer de les despeses. Per paga, nosaltres també creim que és correcte que si hi ha una manca de fiscalització prèvia per part de la intervenció de la despesa autonòmica, aquesta limitació sigui publicada al butlletí, per tant, ni tan sols amb el contingut hi coincidim respecte de la modificació, però sobretot, com dic, el que lamentam profundament és aquesta perversió legislativa que suposa agafar les lleis de pressuposts per modificar lleis de contingut més enllà de l'any del pressupost.

Crec que no em queden més esmenes per defensar i, per tant, demanam la votació de cadascuna d'aquestes a l'articulat, i confiam que alguna d'elles tenguí èxit i sigui inclosa dins la Llei de pressuposts d'enguany. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista, Sr. Francesc Quetglas, té vostè la paraula.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. La primera de les nostres esmenes pretén suprimir la possibilitat de vincular crèdits entre partides pel simple fet que siguin ampliables. No té cap sentit el caràcter d'ampliabilitat de dues partides perquè aquestes es puguin alimentar mútuament, quin sentit té que estiguin vinculades entre elles les amortitzacions de crèdit, per posar un exemple, absolutament típic de partides ampliables, o els nous serveis transferits, és a dir, partides ampliables, per a ampliació dels serveis rebuts per la Comunitat Autònoma, o els drets reconeguts per una sentència, partida ampliable per obligació, amb ingressos, amb partides ampliables perquè tenen ingressos afectats que a mesura que es realitzin s'amplia la partida. No té cap lògica i, per tant, demanam la supressió d'aquest aspecte.

La segona esmena demana que sigui el Consell de Govern i no el conseller d'Economia i Hisenda qui resolgui sobre el finançament de nous crèdits amb càrrec a romanent líquid de tresoreria. Efectivament, el finançament de nous crèdits és estructurar, a nivell molt menor, però per suposat, és estructurar un nou pressupost, amb decisions de caràcter estratègic, no són decisions purament comptables o administratives, sinó que són decisions que prioritzen políticament una despesa sobre una altra i, per tant, ha de ser al nostre judici, com a mínim, el Consell de Govern, el responsable d'una decisió d'aquesta naturalesa, i no, en qualsevol cas, el conseller d'Economia i Hisenda.

Però, és més, a això se suma el fet que les incorporacions provisionals, és a dir, aquelles que si no es compleix realment el romanent líquid de tresoreria, es puguin decidir, també ho són per part del conseller d'Economia i Hisenda el que decidirà les incorporacions provisionals i si, aquestes, aquests romanents líquids de tresoreria després no es compleixen, decidirà els crèdits que s'anul·len, és a dir, al conseller d'Economia se li donen poder excessius, el dret a fer i desfer, el dret d'equivocar-se, i després el dret personal de corregir aquestes equivocacions. Sembla una mica massa però pensam que aquestes decisions haurien de raure allà on pertoca, al Consell de Govern.

Una altra de les nostres esmenes intenta mantenir la legalització, és a dir, no permetre al Govern que ho faci per decret, sinó mantenir la reserva de llei, a incrementar les limitacions en matèria d'autorització i disposició de despesa per programes de despesa concrets, després de tretze anys o de catorze anys de gestió pressupostària, crec que a aquestes altures, ja sabem quins són els programes que han de menester alguna ampliació d'aquestes característiques.

I entram dins el capítol de despeses plurianuals, la regulació de despeses plurianuals pretén, almenys en teoria, limitar i disciplinar la capacitat del Govern d'empenyorar, d'hipotecar despeses d'exercicis futurs i, per tant, no se'ls permet més enllà d'un determinat volum, en termes de percentatge i en termes d'anys. Les limitacions que pretén aquest text legislatiu no són tals, no són tals perquè realment permeten multiplicar per 230%, és a dir 2'3 vegades més allò que es contracta amb l'anualitat 99, per a anualitats futures. Nosaltres pretenem, a través d'una sèrie d'esmenes, corregir això. Pensem en una conselleria, en una secció fonamentalment inversora, la de Foment, 6.000 milions de pessetes a capítol 6, a través d'aquest mecanisme, al nostre judici, pervers, podria empenyorar pràcticament 20.000 milions de pessetes, dels quatre exercicis futurs, en base a aquesta capacitat, és a dir, pràcticament exhaurir la capacitat d'emprendre nous projectes per part dels governs futurs. Aquest caràcter no limitatiu de regulació que el projecte té de les despeses plurianuals ens duen a proposar una limitació de 5 a 3 anys, a limitar a capítols d'un mateix programa i no a seccions senceres, la referència on es prenen les limitacions, disminuir al 50 i al 30% les possibilitats d'empenyorar exercicis futurs, i 50 al tercer i el quart.

Avals. La regulació dels avals tampoc no contempla cap mena de limitació, no contempla un exercici de disciplina, un exercici de control, 3.000 milions de pessetes en avals, sembla una quantitat exagerada sobretot tenint en compte que els avals emprats per aquesta comunitat autònoma com han estat usats fins ara, basta recordar els terribles casos de Yanko, de Foment Industrial, del Bon Sosec, etc., etc., són un exercici que significa, al final, el balanç sempre és el mateix, les pèrdues se socialitzen, els beneficis es privatitzen, i si són els amics, encara millor, més bo de fer, aquesta és la utilització perversa que s'ha vengut fent al llarg de tots aquests anys de la possibilitat d'avals a empreses públiques i privades per part del Govern de la Comunitat Autònoma. A part que un sol aval pugui arribar a 900 milions de pessetes, una tercera part del total d'avals autoritzats, que no siguin acumulables, que no hi hagi una comptabilitat acumulada dels avals concedits a una sola empresa, a una sola finalitat, ens sembla un mecanisme extraordinàriament inadequat a deixar en mans d'aquests governs. També, tal com ha dit el Sr. Alorda, pretenem la supressió d'avals de consorcis d'aigües, per allò que tenen aquests mecanismes de dissimular, d'encobrir, de traslladar, la vertadera responsabilitat de deute de la Comunitat Autònoma, mitjançant la superposició de pantalles interposades que dissimulen realment el nivell d'obligacions, és a dir, de deute real que té la Comunitat Autònoma davant tercers.

Operacions de tresoreria. El projecte preveu que el Govern pugui subscriure operacions de tresoreria fins al 15% del volum total de despeses d'aquest pressupost, és a dir, aproximadament 20.000 milions de pessetes, sembla una quantitat absolutament innecessària, el dubte és exagerat, el fet que per cobrir un dèficit de tresoreria, el Govern hagi de subscriure operacions de 20.000 milions de pessetes, això revelaria un nivell tan dolent de gestió de tresoreria que allò que s'ha de fer si s'arriba als 20.000 milions és cessar al tresorer o tresorera de la Comunitat Autònoma, no mantenir de cap de les maneres aquest límit tan elevat que no té absolutament cap sentit. Nosaltres, modestament, proposam reduir el 15% al 10%, tampoc no és que intentem tallar les ales per complet al Govern de la Comunitat Autònoma, amb una quantitat que era aquella que el seu dia deia la Llei de finances, després desvirtuada i modificada per posteriors modificacions mitjançant lleis d'acompanyament o lleis de pressuposts. Però és que a més les operacions de tresoreria que anticipen recaptacions que tinguin confiades els ajuntaments als Govern de la Comunitat Autònoma, no computen, és a dir, aquest marge de capacitat de subscriure operacions de tresoreria queda arbitràriament ampliat sense que hi hagi cap sentit.

Pretenem la supressió de l'article 15 apartat 3, i sobre aquest tema jo voldria cridar l'atenció de les senyores diputades i dels senyors diputats, perquè aquesta és aquella qüestió que l'any passat ens va omplir de perplexitat perquè no sabíem per què es definia el nivell de màxim endeutament del Govern de la Comunitat Autònoma en funció del saldo existent a 31 de desembre, però després ho vàrem entendre, quan dia 27 de desembre el Govern de la Comunitat Autònoma va haver de subscriure un deute, per uns, crec recordar, 14.000 milions de pessetes, o 11.000, no record exactament la xifra, per mantenir un nivell, un saldo viu a dia 31 de desembre que al cap d'un parell de dia, dia 3 o 4 de gener es va amortitzar i d'aquesta manera havíem, d'una manera intel·ligent i fent l'ullet a l'opinió pública i al mateix govern, havíem escatimat el control d'aquest parlament, havíem escatimat els controls parlamentaris i els controls ciutadans sobre quines són les obligacions de deute d'aquesta comunitat autònoma i havíem pujat el nivell de deute. No volem que el Govern ens torni a prendre el pèl, no volem que el Govern torni a tenir la capacitat d'inflar comptablement, de manera artificiosa i amb un cost petit, però amb un cost per al ciutadà d'aquesta comunitat autònoma, els nivells de deute, mitjançant això que no podem, si no, qualificar de trampa.

Isiquiema, Impost sobre instal·lacions que incideixen en el medi ambient. El Sr. Alorda ha subscript completament la seva argumentació. No té absolutament cap lògica que s'autoritzi el Govern a endeutar-se en funció de deutes pendents de cobraments, de liquidacions efectuades, i més quan el contingut formal i material d'aquest impost està sotmès encara a una sentència judicial, de la qual es derivarà finalment la capacitat, la repercussió i altres aspectes d'aquest impost, que en aquest moment no té una ratificació constitucional suficient com perquè el Govern s'atreveixi a fer-ne el cobrament. Per tant, en aquest moment no sembla lògic que, si el govern no s'atreveix a cobrar, sigui autoritzat a endeutar-se per aquest concepte.

Per últim, amb una esmena de caràcter testimonial, també coincident, encara que no amb la lletra, sí amb l'esperit, amb una altra del grup nacionalista, demanam una cosa tan elemental com que el Govern manifesti, posi negre sobre blanc, en la seva comptabilitat en el pressupost quin és, veritablement, el seu nivell de deute, quin és el deute encobert a través de consorcis, a través de Pla 10, a través d'avalis subscrits a empreses públiques, mitjançant a avalis empreses privades, etc., un quadre molt simple.

Sr. (...), no se'n rigui, és molt senzill, és un quadret que, segurament, pitjant un botó d'una fulla de càlcul qualsevol en la seva conselleria probablement sortiria, però que amaguen i no donen a l'opinió pública, no fos cosa que ens assabentàssim, realment, de quin és el nivell de deute de la comunitat autònoma, quin és el nivell de responsabilitat patrimonial efectiu que té el Govern davant tercers, i no entenc per què s'ha d'ocultar d'aquesta manera tan pertinaça a l'opinió pública. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Grups que vulguin fer ús de la paraula que no hagin intervengut? Pel Grup Parlamentari Popular, Sr. Juaneda, té vostè la paraula.

EL SR. JUANEDA I CABRISAS:

Moltes gràcies, Sr. President, Per fixar la posició del nostre grup sobre totes i cada una de les esmenes, i, desgraciadament, diria jo, la posició es fixa en un no res, i és que votarem en contra de totes i cada una de les esmenes, i dic desgraciadament perquè a vegades a un li agradaria que hi hagués esmenes que millorassin un text que es presenta, que contribuïssin d'alguna manera amb el text que avui es debat..., però la veritat és que totes les esmenes que presenten els grups, pràcticament el 90, el 95 de les esmenes, tenen un denominador comú, que és que es pretén, a través d'aquestes esmenes, introduir una sèrie de limitacions, introduir tota una sèrie de rigideses que nosaltres any rera any qualificam d'innecessàries, d'inoportunes, i creim que dins el marc de la Llei de finances, que és la que regula i la que dóna les possibilitats de fixar tota la normativa de gestió pressupostària, crec que, com dic, dins el marc de la Llei de finances, el Govern ha d'establir en el text articulat de la Llei de pressuposts tota una sèrie de previsions que li permetin gestionar el pressupost amb una certa flexibilitat i que es pugui, en un moment donat, amb decisions imprevisibles, en casos excepcionals que es presentin, adoptar les decisions amb agilitat i amb eficàcia.

Hem defensat altes anys, ho continuem defensant aquí, que els pressupostos, que la normativa que regula la gestió dels pressupostos ha de ser flexible i que en cap cas, tant podríem parlar de la limitació de la concessió d'aval, de la limitació de les operacions d'endeutament a curt, a llarg termini, les limitacions quant als òrgans que han d'autoritzar i disposar les despeses, totes aquestes previsions que es fan en aquesta llei de pressupostos, no hem de pressuposar que el Govern actuarà d'aquesta manera i que el Govern arribarà als límits màxims, sinó que en cada cas, i podem anar concepte per concepte, article per article, en cada cas el Govern farà el que hagi de fer, en funció de les necessitats que tenguim, i simplement a l'articulat s'estableixen aquestes limitacions màximes, de les quals el temps i els fets demostren que en poquíssims casos s'ha hagut de fer ús i s'ha hagut d'arribar a esgotar tot el que és l'autorització i els límits que s'estableixen a la Llei de pressupostos.

I ho dic amb caràcter general, perquè, a més, és un debat recurrent, és una posició recurrent dels grups de l'oposició, d'establir aquestes limitacions, aquest control *a priori*, el qual creim nosaltres que no és necessari, sinó que existeixen tots els mecanismes suficients dins el Parlament per fer el control de la gestió del Govern, i que, per tant, la Llei de pressupostos sí que ha de donar aquest marge, aquesta flexibilitat, tot i que després és evident que hi ha tot el dret i l'obligació, de tots, de fer el control del Govern amb mesures posteriors.

I entrant un poc en les esmenes dels diferents grups, diré que les dues primeres esmenes del Grup d'Esquerra Unida van en aquest sentit, es tracta de suprimir l'apartat b) de l'article 6, que fa referència a les limitacions en les transferències de crèdit. Nosaltres creim que, tal com ve redactat l'article, és adequat, perquè només es té previst açò per a casos excepcionals. Igualment pel que fa als òrgans que són competents per autoritzar determinades despeses o, fins i tot, perquè es pugui elevar aquests límits, també creim que és una previsió de la qual s'ha fet molt poc ús en aquests darrers anys i que es contempla per a casos d'excepcionalitat. Quant a les retribucions dels òrgans de govern o dels alts càrrecs, creim que han d'estar subjectes al mateix règim que tots els funcionaris, tots els treballadors de la comunitat autònoma, per tant, rebutjarem l'esmena 5393, així com la que fa referència a suprimir la referència a dessalinització i potabilització, estam a un article sobre limitació en la concessió d'aval i no en una qüestió que afecta la política que duu a terme el Govern en matèria d'aigua, estam parlant, com dic, de limitacions, de límits als avals que es poden concedir, després, els òrgans que siguin avalats faran la política que s'hagi de fer, i que correspon a una altra instància o a un altre debat entrar en el contingut d'aquesta qüestió.

Quant a les esmenes del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, que en bona part són coincidents amb les del Grup Socialista, totes tenen aquest denominador comú de restar competències als òrgans a què la Llei de finances atribueix la facultat d'aprovar, d'autoritzar determinades operacions pressupostàries, determinades operacions de modificació del pressupost o d'autorització de despeses, ens referim al finançament de crèdits, al finançament de despeses a càrrec de la incorporació de crèdits, a càrrecs de romanent líquid de tresoreria que resulti després a les incorporacions corresponents.

També és coincident amb el Grup Socialista tot el que fa referència als límits per a la concessió d'aval. Creim nosaltres que es poden establir, es poden mantenir, les limitacions tal com estan i després, en qualsevol cas, el Govern en fa l'ús que n'hagi de fer, i en cap cas s'ha demostrat que hagi arribat als límits que es preveuen a la llei.

També, quant a l'endeutament, motiu de l'Impost sobre instal·lacions que incideixen en el medi ambient, parlem d'un cas excepcional, parlem d'unes liquidacions d'un impost la no recaptació d'aquestes quanties pot causar un perjudici econòmic a la Tresoreria de la comunitat, i creim que, excepcionalment, es puguin fer operacions d'endeutament a llarg termini per poder anticipar aquesta recaptació, independentment del moment que es resolguin els recursos que hi ha plantejats.

D'altra part, la limitació quant a les operacions de tresoreria, no creim que sigui desmesurat que es pugui fixar com a límit màxim el 15% de l'estat de despeses com a eventualitat, com a possibilitat que en un moment donat fos necessari acudir a operacions de tresoreria per aquest import, que, com ha dit el Sr. Quetglas, podria pujar a uns 20.000 milions de pessetes, estam segurs que no serà necessari en cap cas arribar a aquestes limitacions, i, per tant, també creim que s'ha de mantenir el text tal com ve a la llei.

Les despeses plurianuals, també dins el que són les limitacions que estableix la Llei de finances, creim nosaltres que es compleix, com dic, en el que es fixa en aquesta llei, i açò és el que recull la Llei de pressupostos, després s'utilitzarà o no en tota l'extensió que es fixen aquests límits, però també creim que s'ha de deixar tal com ve redactat.

En definitiva, per no entrar en totes i cada una de les esmenes, que són nombroses, però que, com dic, tenen aquest denominador comú de voler posar unes limitacions, unes rigideses, innecessàries a aquest pressupost, a la gestió d'aquest pressupost, repetesc que, malauradament, haurem de votar en contra de totes i cada una de les esmenes, i, per tant, deixar el text tal com ve del dictamen. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Volen tornar a fer ús de la paraula? Sr. Grosske, vol tornar a intervenir? Sr. Alorda, pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. La veritat és que no acabam d'entendre la contraargumentació del Partit Popular respecte que volem llevar agilitat i eficàcia a la tramitació, ben al contrari, per part del nostre grup, per ventura l'única que pot ser un poquet burocratitzant, una, és que el superàvit no l'apliqui el conseller d'Economia sinó el Consell de Govern; a totes les administracions, en general, és e màxim òrgan, en aquest cas, els plens a l'Administració local, però, en general, jo crec que és molt important, aquells milers de milions de pessetes que es poden aplicar sense saber..., sense estar predisposat a veure els que se n'hagin d'anar, que això ho decideixi el Consell de Govern. No crec que això reporti gaires dificultats.

Tota la resta no va en aquest sentit, sinó que el que vol és precisament llevar burocràcia. Per exemple, el tema dels consorcis bilaterals; estam convençuts que només és un estri burocratitzant que s'ha inventat el Govern popular amb l'única idea d'amagar els seus propis comptes, que farien un alè tots els interventors d'Administració local que avui estan implicats en consorcis que han estat, d'alguna manera, imposats pel Govern, perquè és l'única manera de rebre doblers, per exemple, per fer despeses hidràuliques, absurdament és així; els consorcis del Pla Mirall, per exemple, també vénen imposats, l'oposició en queda exclosa, per exemple, i estam convençuts que seria burocràticament més simple i més senzill i més eficaç que hi hagués relacions bilaterals Govern-ajuntaments sense haver de ser obligatori la constitució d'un consorci. Per tant, en aquest sentit, de burocratitzant, res, en tot cas, la seva postura ho és.

L'únic que volem nosaltres, i aquí sí que hi ha una bateria de propostes, és que sigui transparent el pressupost de la comunitat autònoma, que qui consulti els comptes públics pugui saber quin és l'estat real de compromisos adquirits, quin és l'estat real de compromisos a nivell de subvencions als ajuntaments i quin és l'estat real de compromisos respecte de polítiques pròpies. No és normal que un institut l'hagi de pagar un ajuntament i que això no quedi aclarit dins una comptabilitat pública com és la dels pressupostos de la comunitat autònoma. No és normal tampoc que hi hagi d'haver tots aquests consorcis en totes aquestes matèries de manera obligatòria.

Per tot allò altre, delimitacions a l'endeutament, n'hi posam una, una, que no es puguin endeutar per impostos no recaptats. Tot el tema fiscal està sotmès a importants temes litigiosos, sempre hi ha liquidacions que s'impugnen, el que no és normal és que des del convenciment que té el govern que aquelles liquidacions seran cobrades tard o d'hora s'endeuti per gastar els doblers que una sentència dirà, per ventura, que eren o no per a ell; justament, aquesta cosa que sempre afecta un percentatge relativament important de liquidacions en tots els impostos afecta el cent per cent dels impostos d'instal•lacions que graven sobre el medi ambient, però la mecànica és la mateixa, és un tema que està en litigi, que està en un plet, el resultat del qual és incert, vostè sap que estam en el mateix vaixell i que compartim la constitucionalitat absoluta d'aquestes liquidacions i d'aquest impost, però no deixa que hi hagi una àrea jurisprudencial que no està..., que en aquest moment encara no s'ha decidit, i vostès ja els volen gastar, i els volen gastar via endeutament, i això no és lògic, ningú no pot gastar una liquidació no cobrada l'any en què encara no s'ha cobrat, això no és lògic i no funciona absolutament amb cap altre impost, i crec que creen un mal precedent.

Per tot allò altre i pel que no m'ha contestat, la tramitació, la documentació, nosaltres creim que molt important, (...) Llei de pressupostos de l'Estat i a la immensa majoria de lleis de finances de les comunitats autònomes, que és la informació que s'ha de passar als grups parlamentaris respecte de l'execució del pressupost. Això és el que demanam, que ens enviïn una documentació que consta, si vostè troba que li lleva eficàcia i agilitat fer un parell més de fotocòpies, per ventura li haurem de dir que sí, que realment és un poc més de paper, però creim que en nom de la transparència de la fiscalització de la despesa pública, tampoc no li espanya cap plantejament ni cap programació.

I una darrera punta respecte d'aquestge lleis que modifiquen lleis de pressupostos, per què el Govern del Partit Popular, en aquest cas, s'encabota, i perdoni l'expressió, a mantenir lleis de pressupostos any rera any amb articles vigents que són d'impossible consulta? Vostè troba realment, i ara ja apel fins i tot al Sr. Juaneda, que la Llei de pressupostos per a l'any 88 ha de continuar vigent amb un article que faci referència a la limitació de la fiscalització prèvia, i que ara hem de modificar en la Llei de pressupostos del 99 la Llei de pressupostos de l'any 88?, vostè creu que això té cap mena de lògica?, i senzillament, almanco en aquest punt, donin'ns la raó i, com a mínim ens aprovaran una de les esmenes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Socialista, Sr. Quetglas, té la paraula.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. No entraré a replicar esmena per esmena, però sí a l'esperit amb què el Sr. Juaneda ha contestat la nostra intervenció.

El fil argumental més important del Sr. Juaneda és: No passin pena, que ni a la limitació als avals, ni als límits de l'autorització de tresoreria, ni als límits imposats per les despeses plurianuals el Govern arribarà a apurar les autoritzacions que aquest projecte de llei li permet, per tant, tranquils, perquè com que això no ha passat mai, no passin pena, que no passarà.

Jo crec que aquesta és una argumentació equivocada, perquè a un parlament, a un règim parlamentari, les relacions entre el govern i el parlament no es basen en la confiança i en allò de "què bons al·lots que són aquests que seuen als bancs verds", en absolut, es basen en la desconfiança, es basen que aquí estan per controlar i per limitar l'acció de govern no per entendre que aquí els hem de donar xecs en blanc perquè facin allò que vulguin. Nosaltres pressuposem que el pitjor que pugui passar, probablement passarà, i a més la història ens demostra que això és així. Si en aquest pressupost no es limita el nombre de fotografies que es pot fer el Sr. Matas, pot estar tranquil que el nombre de fotografies del Sr. Matas tendirà a infinit, i ho sabem perquè ho tocam amb les mans. Si aquest parlament abdica de controlar les accions delictives que puguin fer els membres del Govern, el Sr. Cañellas pot tornar a delinquir. Per tant, hem d'instrumentar mecanismes de control basats en la desconfiança, basats que el Govern és un subjecte a controlar i a limitar des d'aquest parlament, i el que vostès ens demanen en el Parlament és que abdicuem de les nostres obligacions de limitar l'acció de govern, les possibilitats del maneig dels doblers públics i de controlar l'acció de govern, i és una sol·licitud, aquesta, que excedeix en molt d'allò que almanco el Grup Parlamentari Socialista està disposat a donar suport. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Juaneda? Té la paraula.

EL SR. JUANEDA I CABRISAS:

Gràcies, Sr. President. Simplement havia fixat la postura del nostre grup respecte de les esmenes, però donat el to de les rèpliques, també hauré de tornar a intervenir.

Sobre que el Partit Popular vol amagar i vol encobrir l'endeutament i no sé quines històries més, on és que, a l'endeutament, hi ha res amagat?, és que determinades inversions es gestionen a través de consorcis i l'endeutament es produeix a través de consorcis i que en els pressupostos de la comunitat autònoma no apareix més que les aportacions als consorcis, però on és que hi ha... És que jo no veig res amagat, tot és a la llum, tot és accessible, que ara hauran de fer tres sumes i dues restes i podran saber l'endeutament de la comunitat autònoma, i que no s'ha escrit tot en el mateix paper? Mala sort. La qüestió és que determinades inversions es gestionen, s'executen, amb formes, amb diverses modalitats de col·laboració entre les administracions, cosa normal, lògica, habitual, i que duu a fer un determinat tipus d'operacions de crèdit que sí, que no són i no figuren directament en els comptes de la comunitat, però sí en els dels organismes en què la comunitat participa.

Sobre l'Impost d'instal·lacions que incideixen en el medi ambient, si aquí plantejàssim nosaltres, amb caràcter general, una autorització d'endeutament per tot impost o taxa que sigui recorregut, es justificaria la crítica que fa el Sr. Alorda, però li he dit a la meua primera intervenció que és un cas excepcional, un cas on es causa un greu perjudici a la Tresoreria de la comunitat, per açò, nosaltres creim que hi ha d'haver aquesta autorització a la Llei de pressupostos per a un endeutament, per poder anticipar aquests recursos, perquè estan pressupostats, i és una simple operació de tresoreria que requereix, emperò, una operació a llarg termini, perquè és un impost que es liquidarà o es resoldrà en exercicis futurs.

Quant a la modificació de lleis de pressupostos d'anys anteriors, si la disposició que hi ha en vigor és aquesta i correspon a una llei de pressupostos de l'any 88, hem de modificar aquesta llei, i açò és evident. Podrà semblar dispersa, la normativa, serà un poc més difícil de consultar, però aquesta és la norma que hem de modificar, la que hi ha en vigor actualment, i no una altra.

I finalment he de replicar al Partit Socialista que nosaltres mantenim, i ni tan sols ho deim nosaltres, ho diuen tots els índexs de solvència, els índexs de fiabilitat del que és la gestió d'aquesta comunitat autònoma, són els que donen la realitat, els que diuen com gestiona el Partit Popular el pressupost d'aquesta comunitat, no una llei de pressupostos, un text articulat que fixi els límits en 3.000 o en 2.000 milions, açò és indicatiu de la nostra bona gestió d'aquests pressupostos? Açò és simplement el marc on nosaltres creim que s'ha de moure i que s'ha de dur la gestió pressupostària, que després té els resultats que té, i que són valorats de forma positiva per tots els indicadors que tots vostès coneixen i als quals no volen fer referència aquí. Evidentment, jo crec que en altres casos sí que seria no necessari, sinó urgent per al país o per a la comunitat autònoma. Comunitats autònomes gestionades pel Partit Socialista que s'hi fixessin i que el Parlament assumís aquesta responsabilitat, fixés unes restriccions prèvies perquè després, si no es fixen aquests límits, si no es fixen aquestes restriccions, resulta que es duu la comunitat autònoma a una situació de fallida, que tenen les butxaques foradades, i açò estaria justificat a comunitats autònomes on governen vostès, però en cap cas a les governades pel Partit Popular i molt manco a la de les Illes Balears. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Acabat aquest debat, continuarem amb les seccions pressupostàries.

A la secció 03, Sindicatura de Comptes, no s'hi han presentat esmenes.

A la secció 04, Consell Consultiu, no s'hi han presentat esmenes.

A la secció 34, deute públic, no s'hi han presentat esmenes.

A la secció 36, serveis comuns, despeses de personal, no s'hi han presentat esmenes.

A la secció 71, entitat autònoma Institut d'Estudis Baleàrics, no s'hi han presentat esmenes.

A la secció 82, Centre balear Europa, no s'hi han presentat esmenes.

A la secció 85, Institut Balear de la Naturalesa, no s'hi han presentat esmenes.

A la societat anònima pública, 01, Fires i Congressos de Balears, no s'hi han presentat esmenes.

A la societat anònima pública, 02, Parc Bit, Desenvolupament S.A., no s'hi han presentat esmenes.

I anam al debat número dos de totalitat, secció 11, Presidència del Govern balear.

L'esmena presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida no s'ha mantengut davant plenari, per tant, passam a l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Socialista, RGE número 5864. Per fer-ne la defensa, té la paraula el Sr. Damià Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, senyores diputades i senyors diputats. La Conselleria de Presidència, secció 11, cada any qualificam aquesta secció de calaix de sastre, allà on cap tot, enguany, naturalment, ho hem de reiterar perquè res no ha canviat, però ens hem entretengut, gratant i furgant dins aquest calaix de sastre, i la veritat és que és difícil a un pressupost divertir-se, però ens hem divertit bastant.

A dins aquest calaix de sastre, hi trobam una cosa tan divertida, pàgina 48, tom 1A, com són les relacions amb el Tribunal de Justícia, i hem pensat que això devia ser una al•lusió al difunt, políticament, president Cañellas. Creim, per tant, que dins aquesta secció, dins aquestes relacions amb el Tribunal de Justícia, ens hauria agradat que ens donassin algun detall més, a veure si, ja que han de tenir relacions amb els tribunals i amb les conseqüències que es deriven dels tribunals, en lloc d'una residència per a presidents, com ha volat per aquí durant una temporada, fessin, almanco, una presó d'estil mallorquí per dur-hi els expresidents acusats i convictes de delictes, encara que varen arribar tard i no el varen poder engabiar.

Dins aquest calaix de sastre, hi trobam de tot, des de mantenir el palau de Marivent a controlar i supervisar els mitjans oficials de comunicació. Hi ha tota una "parafernàlia" dedicada a tecnologies d'informació i comunicació, amb tot un llenguatge, ens hem divertit apuntant aquestes coses tan pintoresques, com són les aplicacions horitzontals, les aplicacions verticals, les xarxes troncal i la xarxa capil•lar, és a dir, francament, dins el calaix de sastre, hi trobam pràcticament de tot.

Fins i tot hi trobam una cosa que preocupa tant al Sr. Diéguez, per favor, donin-li d'una vegada, anava a dir d'una punyetera vegada, el nombre de fotos i així no donarà més la murga dins aquest parlament, li concedia al Sr Diéguez que consideràs que els milers de fotos, 20, 30, 40, 50, 70.000, no sé quantes són, si ens ho diuen, ho sabrem d'una vegada, són el compliment de les funcions representatives de la Presidència, això es troba en aquest apartat de Conselleria de Presidència, hi ha, per tant, l'apartat, no s'hi diu, però jo entenc que és així, fotos Matas.

Què hauria de ser una Conselleria de Presidència a un govern seriós?, no és el cas, no es preocupin. Un govern seriós posa dins la presidència, efectivament, les coses que no caben a altres llocs, el calaixet de sastre, però després hi posa una cosa que vostès no hi posen, que són aquelles qüestions sobre les quals el president assumeix de manera personal un compromís polític davant la seva societat, per exemple, en el cas de Catalunya, un govern de color absolutament distint dels socialistes però a qui s'ha de reconèixer que té una sòlida coherència, com demostra la confiança que l'electorat català li dóna des de fa molts anys, un element fonamental, el recobriment polític, cívic, cultural de Catalunya és la normalització lingüística, on és la normalització lingüística en aquest govern? Dins Conselleria de Presidència? I quin president tenim que no s'atreveix ni a anomenar la llengua pel seu nom i fa subterfugis, i la nostra llengua, i *lo nostro*, i estimem, etc., però allò que diu l'Estatut, llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, no és per enlloc, no hi ha compromís, a diferència de Catalunya. El Sr. Pujol sap que per recobrar la Catalunya moderna, la Catalunya del segle XXI, per entrar-hi amb bon peu, la normalització lingüística és un compromís personal que ell assumeix, i el situa dins la seva àrea per fer un seguiment, amb una advertència sempre, fora conflicte lingüístic, per tant, prudència, però caminem, i aquí no caminam, aquí no hi ha compromís, la normalització lingüística està tirada per una determinada conselleria, allà on fa de figura marginal figura de *maria* absoluta.

I llavors hi ha una altra cosa, els temes, en teoria grossos, que hi ha dins aquesta conselleria, resulta que a l'hora de pesar-los, i pesar-los vol dir quant de duros hi posam, fallen completament. Hi ha tota una massa de competències que estan dins la Conselleria de Presidència que fan el paper de *maria*. L'àrea, diguem-ne d'assumptes socials, és allà perquè el mateix president Matas és el responsable d'haver eliminat una conselleria que el Sr. Soler en el moment final de la seva carrera com a president va crear, la Conselleria de Benestar Social. Arriba el Sr. Matas, un neoliberal agressiu i un poquet fatxenda i diu: Home, aquí hi ha una llibertat total, aquí, a un que les coses no li van bé, a aquell botiguer, a aquell fuster, es tanca, i al cap d'un parell de mesos torna a obrir amb més il·lusió, amb més il·lusió i amb més deutes, perquè el banc no haurà liquidat, i aquest senyor es preocupa del benestar social que té dins la Conselleria de Presidència? No, no se'n preocupa, ha costat Deu i ajuda que donassin el 0'7 al tercer Món, només en el darrer pressupost, tots els altres, fora; haguessin pres exemple d'una altra institució a la qual els agrada tant atacar i ja duríem tres pressupostos amb el 0'7%, mirin els centenars de milions que han escatimat miserablement al Tercer Món.

Aquesta Conselleria de Benestar Social que el Sr. Matas va eliminar havia, naturalment, de replegar ajudes del Tercer Món, tema de minusvàlids, temes de tercera edat, immigrants, exclusió social, etc. No es va crear la Conselleria de Benestar Social, es va voler que es mantengués tot això dins la Conselleria de Presidència.

Actuacions, la veritat, molt poques. Crec, en primer lloc, que amb vista als consells insulars, la transferència de les matèries socials ha estat escatimada, per què? Abans hi governaven els seus i els transferien poc, ara, al consell més gros quant a competències i quant a pressupost, que és el de Mallorca, hi governa el Pacte de Progrés, i naturalment no han de posar en mans dels seus adversaris polítics, competències i recursos, i així de simple. Quina ha estat la política social que han fet? Una política, jo crec, d'enganyar. S'han anunciat tota una sèrie de plans, aquests plans alguns han arribat al final, el pla gerontològic, però si ha arribat al final no hi ha pressupost. No hi ha pressupost, no, no em conti històries, no em conti històries que jo som de lletres, però així mateix tenc una petita calculadora que fins a uns certs números les pot sumar; i naturalment, si vostès tenen de l'ordre mínim de 500 persones dins l'illa de Mallorca tot sol que necessiten anar a una residència per a assistits, només tenen en aquest moment una sola residència en construcció, que és de Felanitx, que tindrà de l'ordre d'un 110 places. Per tant, de l'ordre de 400 persones seguiran, suposant que es mantengués la xifra, sense poder entrar a una residència en concepte d'assistit. Per tant, el pla gerontològic és molt voluminós, està molt ben fet, però la part d'aplicació real és una mentida, i convé que es digui clarament.

No es pot fer un pla, despertar unes expectatives i a l'hora de gratar-se la butxaca, de fer dues o tres residències d'un centenar de places almenys dins l'illa de Mallorca, per donar sortida a aquesta necessitat social que hi ha no es fa. Compten amb la iniciativa privada? Els ho he dit i els ho tornaré a dir: la iniciativa privada és un negoci; els serveis públics són uns serveis desinteressats per a la societat. La tercera edat només pot anar a residències, a nivell privat, a residències de vàlids, perquè quan un d'aquests vàlids que està a una residència privada, comença a entrar en fase d'assistit, comença a perdre facultats, és objecte d'abandonament a fi de provocar -no em digui que no, si cada dia jo rep telefonades en aquest sentit, tenc el tio, tenc la tia, tenc la meva mare que estava a la residència tal, hi hem anat, el tenen abandonat; entres allà dins, no s'hi pot aguantar d'olor que fa, perquè hi ha una intencionalitat d'abandonar, perquè els familiars se'n duguin aquesta persona; i quan el se'n duen, a on va? A una residència pública. Home, no em digui, miri, és element confidencial, no podem treure els noms, però en podria treure dues dotzenes per no dir quatre. Ja sap que l'altra vegada que vostè capejava i deia que no, li vaig dir el nom de la residència, perquè jo ho havia viscut a això; una persona que havia estat objecte d'un abandonament intencionat perquè els familiars el se'n duguessin. En aquest cas, el se'n varen dur.

Per tant, darrera aquest pla no hi ha consistència. Pla d'exclusió social. Es varen donar tot un termini d'un any després del coneixement de com estava la pobresa a Mallorca, però perdoni, aquest termini era un termini màxim. Exclusió social, què s'ha de fer per lluitar contra l'exclusió social? No hem d'inventar res, anem a països més avançats que nosaltres, passem els Pirineus si no volen anar pel centre de la península, passem els Pirineus i veuran com el tema de l'exclusió social pràcticament està tot inventat: salaris socials, ajudes per a habitatge, de tota casta, transport, etc., per evitar que les persones caiguin o es mantenguin dins l'exclusió social. Aquest pla no s'ha presentat, es presentarà quan el Parlament estigui pràcticament, o ja sense pràcticament, realment dissolt, i no es podrà tramitar, i vostès hauran complert amb l'expedient. Però no hauran fet una política de lluita contra l'exclusió social.

Tema del pla gitano, 12 milions de pessetes, talment des de fa anys. Quines accions han fet en relació a aquesta minoria? Què esperen, que s'integri sense més problemes? Jo crec que devers València s'han viscut fets que demostren que la no integració pot dur a conseqüències molt dramàtiques, i no s'ha fet res, *ni està ni se le espera*.

Llavors tenen dins aquest apartat social tota una sèrie d'elements, que jo diria pintorescs, que d'una vegada s'han de decidir a passar-los als consells insulars perquè en alguns casos les passin el tema a nivell municipal, com són el menjador de transeünts de Palma, les guarderies infantils Verge de la Salut de Palma, Francesc de Borja Moll de Ciutadella i Magdalena Humbert de Maó. Això, des de fa anys, s'arrossega, una cosa tan mínima i ridícula no són capaços ni tan sols d'impulsar una transferència.

Jo crec, per tant, que dins aquesta Conselleria de Presidència, la secció 11, hi ha moltes coses que hi han de ser, però hi ha elements fonamentals, com és tot l'apartat social, que hi són però no pel fet d'estar més pròxims físicament a la figura del President han estat objecte de cap impuls; crec que estan allà somortes i sense actuacions i altres elements que els cremen dins les mans o els cremen dins el cervell, com és la normalització lingüística, que hauria d'estar allà com un element prioritari d'actuació de la Presidència i que no hi és perquè no s'ha assumit una cosa que està a l'Estatut d'Autonomia.

Jo crec que hi ha una cosa que demostra el fariseisme en què s'actua, quan es diu, dins aquesta conselleria, a l'apartat de joventut, diu que s'ha d'inculcar la identitat pròpia del poble de les Illes Balears als nostres joves. Si a vostès els crema la normalització lingüística, si cada vegada que surten per aquí l'amenacen amb conflictes, acusen, no ja al Partit Socialista, sobretot al PSM, que és objecte d'uns atacs continus en aquest sentit de radicalisme, i fins i tot es permeten atacar fora d'aquest Parlament les altres forces polítiques en matèria de radicalismes, haurien de saber, m'agradaria m'explicassin, millor dit, m'agradaria m'explicassin quina identitat pròpia del poble de les Illes Balears es pot fer sense assumir plenament la normalització lingüística; renunciar a la qüestió lingüística jo crec que és una demostració de la seva falta de coherència, de la seva demagògia; que quan es troben amb un problema, quan la societat o els mitjans de comunicació hi ha un moviment i els recorda que aquest país té una llengua, que aquesta llengua és marginada, per exemple a nivell comercial i a zones turístiques, el nostre President es treu de la butxaca una carta a la nació alemanya. Jo crec que, com podem demanar que s'integrin aquestes persones, que es normalitzin les coses, si el mateix que escriu cartes retòriques a la nació alemanya, aleshores no té capacitat, no té força per assumir que la normalització lingüística és un element prioritari del Govern? Aquestes incoherències però no es preocupin, no les resoldrà aquest pressupost, sinó que esper que les resolguin definitivament les pròximes eleccions. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Govern, i s'obri qüestió incidental, té la paraula la consellera de Presidència, Sra. Rosa Estaràs.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Realment creia que a l'hora d'interposar una esmena a la totalitat per un únic grup d'aquesta cambra, el Grup Socialista, aquesta esmena hauria estat objecte d'un estudi més seriós, no ha estat objecte de cap tipus d'estudi i realment quasi no em valdria el seriós, seria pràcticament seure-me al meu escó i no contestar, però, per deferència al Sr. Pons, pas a contestar-li una sèrie d'arguments que, per a mi, titllaria de patètics, però que passaré a contestar únicament i exclusivament per cortesia parlamentària. Vostè no s'ha estudiat el pressupost i intentaré contestar al que vostè diu, sense entrar molt en el pressupost, donat que vostè no s'ho ha mirat.

Vostè diu que és un calaix de sastre, té les competències que té i té els grups pràcticament de tota l'acció social, llevat del tema de drogues que és un vessant més sanitari i del tema de menors que és un vessant més de justícia i que pràcticament està, a totes les comunitats autònomes, dins justícia. Crec que, si vostè té sensibilitat en aquests temes, hauria d'haver entrat en el tema de joventut, en el tema de la dona, en el tema d'acció social, d'una manera més seriosa, presentant projecte en concret i no amb un afany tan poc constructiu i únicament de crítica. Vostè diu que s'ha divertit estudiant el pressupost, bé, jo no he estudiat mai un pressupost que em diverteixi en els termes que vostè ho ha dit, però vostè mateix es delata, Sr. Damià Pons, jo no sé exactament què és el que el mou a un home com vostè a pujar a aquest escó i dir que s'ha esclatat de riure llegint un pressupost, dir que s'ha divertit, en fi, crec que diu molt poc a favor d'aquest debat; i diu que s'ha divertit quan ha llegit relacions amb l'administració de justícia. I bé, vostè no sé si sap que les comunitats autònomes tenen una feina a fer amb el que és relacions amb l'administració de justícia, si vostè hagués hagut de fer aquesta feina, n'estam ben contents de la informatització dels jutjats, de tota la feina que s'ha fet quant a normalització lingüística i de totes les relacions que fan que la feina de justícia, pilar d'una democràcia, funcioni en condicions. I evidentment, una conselleria com la meua, com la que jo represent, hi té una inquietud especial en aquest departament i no sé molt bé perquè confon els termes i perquè a vostè, xerrar de relacions amb l'administració de justícia, li produeix rialles; no ho sé molt bé, i jo crec que vostè no s'ha estudiat aquest tema en profunditat, en seriositat i està relativitzant el que és la importància d'un bon funcionament de l'administració de justícia. Bé, en qualsevol cas, no importa que m'aturi més en aquest tema, perquè crec que és vostè, de qualque manera, amb la seva intervenció, qui s'ha posat en evidència.

Vostè xerra que hi ha tecnologies de la informació i comunicació i diu que també li ha fet gràcia el llenguatge que utilitzam, que també s'ha divertit molt, he entès, amb el llenguatge que utilitzam quan xerrem de noves tecnologies, quan xerrem de les aplicacions corporatives o de les aplicacions departamentals. Bé, doncs jo no sé quina gràcia li pot fer aquest tema i tampoc no sé que s'estrany d'aquests termes una persona com vostè, que se suposa que du anys a l'administració i que hauria d'estar capficada en el que és una administració sense paper i avançar en tot el que siguin temes corporatius o temes departamentals. En fi, després vostè si vol, em conta l'acudit i tal vegada en riurem tots, però no entenc molt bé què és el que li fa gràcia d'una administració que gasta molts diners en què els seus ciutadans tinguin una administració més àgil, més eficaç i més ràpida.

També vostè entén que al programa 1121, allà on hi ha un programa en relació al que seria coordinació institucionals amb el Parlament, 1122 i 1121, el que seria tota la relació amb la secretaria pròpia del President, que bàsicament és el funcionament de Presidència, totes les tasques de protocol, de representativitat. Les partides d'aquest programa bàsicament, doncs, estarien destinades a funcions representatives i funcions executives, doncs vostè ho relaciona amb les fotos. Bé, doncs vostè no s'ha llegit el pressupost, perquè no té res a veure aquest tema amb el que és aquest programa, concretament el que vostè ha mencionat, amb el que serien les funcions típiques de representativitat de qualsevol president de qualsevol Estat, de qualsevol consell insular, de qualsevol comunitat autònoma. En aquest programa en concret hi tenim un capítol 2, un capítol 4, que són subvencions que s'atorguen des de Presidència a ajuntaments, als ajuntaments de la Serra de Tramuntana, a famílies sense ànim de lucre; hi ha els pagaments de Ca'n Salas, de Cala Mondragó, del sector naval, de Son Vent i al Consell Insular de Mallorca, Consell Insular de Menorca, però, en fi, tampoc no s'ho ha estudiat perquè jo no veig això que vostè ha interpretat "fotos Matas" per cap lloc. Bé, com que aquí es tracta de sortir a veure qui fa l'acudit més graciós, és igual si cau dins el pressupost o no cau dins el pressupost, doncs és aquest el seu tipus de discurs. Jo quasi, no sé ni perquè li don dades, si a vostè les dades no li interessien, però jo crec que he de seguir amb el meu discurs neutral, objectiu i almanco seriós.

També vostè em xerra i ha fet un "espitx" sobre normalització lingüística que no jo no he entès molt bé. Bé, idò, segons això, en aquesta comunitat és important tot, són importants els temes de justícia, són importants els temes de turisme, són importants els temes sanitaris, són importants els temes culturals, educatius, esportius i de normalització lingüística; són importants els temes d'agricultura, ramaderia i pesca; són importants els temes de foment, els temes de medi ambient, els temes econòmics, els temes del joc; bé idò, segons això, quan un tema sigui important, només ho pot dur el President, perquè, si no, segons vostè, ja no és important. Bé, això vol dir també un criteri molt mínim i molt primitiu del que són les coses importants. El Govern, per si no ho sap, jo li cont, és solidari, cada un té uns departaments, assumim la responsabilitat d'una manera conjunta i solidària i totes les àrees tenen molt d'importància les dugui un conseller o les dugui l'altre, pertanyin al president o no pertanyin. El que passa és que ens hem d'organitzar per poder arribar als ciutadans i per poder donar una gestió eficaç. Amb la qual cosa, el seu "espitx" de normalització lingüística, jo no sé molt bé per què ens compara amb Catalunya, cada administració té l'organització que creu que significarà més agilitat per al seu funcionament. I vostè diu que no hi ha compromís, és la seva opinió, m'agradaria saber quan intervengui, supòs que no intervindrà vostè, però no ho sé, a l'esmena a la totalitat de la Conselleria d'Educació, què dirà en aquest moment en torn a la normalització lingüística. En qualsevol cas, crec recordar que en el Consell Insular de Mallorca o de Menorca i d'Eivissa aquesta àrea també cau dins el departament de cultura, amb la qual cosa deu ser que també la institució de la qual vostè forma part no hi deu importar gens. Jo no faig aquest tipus d'explicacions, em pareixen molt limitades i em pareixen fruit de la improvisació, que no és el que jo estic acostumada a fer.

Vostè ha dit textualment que normalització lingüística està tirada a una conselleria on fa de maria absoluta. Bé, jo no crec que cap competència estigui tirada a cap conselleria, tampoc no empraria aquests termes i no li contest ni tan sols a això, Sr. Pons, perquè la meua manera de fer feina i d'utilitzar el llenguatge, en aquesta cambra, és molt més seriós i pràcticament contestar això seria posar-me a la seva alçada.

Vostè xerra d'acció social com a maries. Bé, jo mai no xerraria d'acció, encara que no estàs amb vostè, titllant-lo de maries, perquè crec que fa un flac favor als conceptes de solidaritat, als conceptes de tolerància, als conceptes generals del que marca l'acció social. Vostè ha fet aquí molt de, ara aniré punt per punt del que vostè ha dit, però en realitat vostè no m'ha dit a quin programa en concret, quin projecte tendria vostè, quin seria el gran projecte que vostè faria, sinó que s'ha dedicat a fer una opinió destructiva, però destructiva sense arguments, que encara és més greu. Vostè ha dit que el president va llevar una conselleria de benestar social, bé, és igual si es diu de benestar social, si es diu de presidència, si es diu de governació, és indiferent, l'important és que a l'hora de fer les feines es presentin resultats i es presentin projectes i la societat i els col·lectius més desfavorits puguin recollir aquesta feina que fa l'administració envers aquests col·lectius d'una manera positiva. També està clar que en temes socials, els que hi hem fet feina, en temes socials és una àrea que sempre necessita recursos i que mai hi són abastament, però en cap cas crec que tenguí res a veure que sigui un nom o que sigui l'altre. I li diré més, des que la Direcció General d'Acció Social pertany a la Conselleria de Presidència, jo crec que ha tengut una empena importantíssima en el que són els pressuposts fruit de, i a més no només ho dic jo, sinó que, com veurà, el pressupost ha pujat més de 2.000 milions de pessetes en pla social, pràcticament per a tot el que és el desenvolupament del pla gerontològic. Però també, si vostè s'hagués estudiat el pressupost, jo aniria partida per partida, no tenc inconvenient a la contrarèplica en dir-li tot el que invertim i segurament, si fos seriós, el convenceria, però com que realment no em veig amb forces per convèncer una persona que no vol escoltar, doncs no hi perdre tampoc massa temps.

Vostè passa el discurs criticant la figura del president i dient, bé, coses que ni tan sols contestaré; jo no criticaré ningú, sinó que crec que el més important és el resultat d'una feina. També xerra del 0'7%, jo quan vaig presentar el pressupost a comissió, hi va haver una felicitació per part de tots els grups; jo crec que vostè avui, si hagués estat un bon polític entre cometes, vostè hauria d'haver felicitat aquesta arribada del 0'7% per part del pressupost del Govern, màxim quan si agafam una taula comparativa de la resta de comunitats, com Extremadura, com Andalusia, allà on governa el seu partit, no arriba ni al 0'2; amb la qual cosa no es tracta de fer comparances, però es tracta d'alegrar-nos tota la societat que el Govern destini un 0'7% i d'aquesta manera acompleixi el compromís que va fer a principi de legislatura.

Es tracta després també de seguir criticant, vostè xerra de les transferències als consells insulars. Aquest Govern, al que dona suport un partit, va assumir un compromís de què es transferirien tota una sèrie de competències en aquesta legislatura, i en acabar comptarem. Totes aquestes competències seran tramitades i transferides, si així ho decideix la Comissió Tècnica Interinsular i la seu d'aquest Parlament, amb la qual cosa haurà assumit el compromís. No hem fet que no haguem promès, fins i tot n'hem transferida una més de les que havíem promès o en transferirem una més de les que havíem promès, si Deu vol, que és la competència d'espectacles. Amb la qual cosa, no es tracta d'escatimar ningú, sinó que es tracta de plantejar un programa, anar complint i vostè em permetrà que l'ordre de transferència el marcam nosaltres, que governam, i no vostè que està a l'oposició.

Amb el que seria la política social d'enganyar, jo, em sap greu, de vegades un, quan xerra, té una tendència a creure que tots fan el que ell fa quan ell fa feina, em sap greu que vostè cregui que tots som iguals que vostè; jo no he fet mai política social, ni jo ni el meu equip d'enganyar. Hem presentat aquí un pla gerontològic, ha fet un esforç tot el Govern en conjunt, especialment el conseller d'Economia, per poder dur endavant aquest pla; com vostè haurà vist la Conselleria de Presidència en el departament d'acció social i de l'Ibas hi ha hagut un increment aproximat, un poquet més de 2.000 milions de pessetes, i és per donar compliment al pla de persones majors, que suposa una inversió de 12.566 milions en tres anys. Bé, li començaré a dir inversions i després, no les hi diré totes, perquè per ventura se m'encendrà el llumet, però bé: Ajuntament d'Alaior, 7 milions i mig; Ajuntament d'Alcúdia, 10.042.000; Ajuntament Por d'Alcúdia, 14.400.000; Artà, residència Es Solos, 34 milions; Calvià, Son Ferrer, 20 milions; Consell ajuntament, un club de dia 11.200.000; Club de Deià, 27 milions; Club des Mercadal, 1.600.000; Club de Felanitx Ca's Concos, 41 milions; Ajuntament d'Inca Crist Rei Nou, també un centre, 4 milions i mig; Mancor de la Vall, unes obres d'ampliació del club, 15 milions; Parròquia Sant Francesc de Paula, a la llar parroquial, 13.300.000; Porreres, el que serien les reformes del club, 7.700.000; Galilea, Puigpunyent, de l'equipament, 2 milions i mig; Sant Jordi, ajuntament, 15 milions i mig; Santa Margalida, Ca'n Picafort, 8 milions i mig; residència, vostè ha dit no feim

res en residències; residència de Selva, equipament, 4 milions; Biniamar, tota la part de residència, 20 milions. Vol que segueixi, Sr. Pons? Si vol que segueixi jo puc seguir, amb la qual cosa vostè no pot repetir ara, en aquesta contrarèplica, baix cap concepte li puc acceptar, i si ho diu, no s'ha estudiat el tema, que és una política social d'enganyar i que en aquest pla no hi ha pressupost. Hi ha realitzacions, vostè es passegi; no l'he vist molt pels centres, vostè hi vagi, miri, observi, veurà inversions, veurà obres d'infraestructura, i sobretot, el col·lectiu està content. El que passa és que clar, com que vostè no surt al carrer no ho veu, jo, que surt al carrer i queestic en contacte amb el carrer perquè faig feina a dins i a fora, ho veig. A vostè, quan li varen llevar la competència, doncs, no té ocasió de veure-ho; però si un dia fa una volteta se'n donarà compte del nivell d'inversions en matèria socials, per a ajuntaments de tot tipus, governat per qualsevol tipus de partit, feim inversions, perquè nosaltres no ho hem mirat mai.

També vostè em diu, em xerra de la Residència de Felanitx. Vostè és el menys adequat per xerrar-me de la Residència de Felanitx, perquè el seu partit, que ha governat tretze anys a l'Estat no ha tengut nassos de transferir Felanitx a la transferència de l'Imsero, ni el centre de dia de Lluçmajor; jo vaig negociar amb les seves ministres, ni una ni l'altra, i va ser un govern del Partit Popular que va acceptar la transferència de les inversions que estaven planificades al pla d'inversions de l'Estat, va ser el que va donar la passa endavant a l'hora de transferir tot el que significaven les despeses per a inversió i per a equipament d'un club de dia a Lluçmajor de 200 milions i d'una residència de persones majors assistides amb 110 places a Felanitx. Concretament vostè em xerra de carències de residències, quan ni tan sols vostès varen tenir la saviesa de poder tirar endavant amb el que seria l'aprovació d'aquesta residència. Realment ho acceptaria d'un altre grup, però no ho puc acceptar mai de vostè i vostè amb un acte de contrició sap que vostè ha de dir *mea culpa*.

Per una altra banda, vostè em xerra que no podem incentivar la iniciativa privada perquè a través de figures, com el bono-residència o d'altres, puguin donar servei a les persones majors d'aquestes illes; perquè vostè considera, i vostè ha afirmat aquí, que les residències privades només assisteixen vàlids i que quan un major es converteix de vàlid a assistit és rebutjat, i vostè ha generalitzat, a les residències privades. Vostè no sap el que diu, perquè les residències privades tenen un reglament de funcionament on si hi ha només assistits, saps que quan és invàlid l'has de treure, doncs n'hi ha moltíssimes, la Bugambilia de Ciudad Jardín, n'hi ha moltíssimes, privades, pràcticament totes les religioses, que el major es cronifica i que quan es converteix en assistit hi pot quedar sense cap problema. Però li repetesc el mateix que vaig dir a la comissió, no es pot pujar a aquesta tribuna i dir: hi ha molts de casos de residències que maltracten a majors, que els abandonen, que no funcionen,

no, vostè el que ha de fer, si vostè es considera un bon ciutadà d'aquestes illes, és la recomanació que si em permet jo li faig, vostè ha de posar en coneixement dels jutjats, de la instància que pertoca, del servei d'inspecció de la Conselleria de Presidència, una denúncia formal de quina residència, quin abandonament, quin nom, quin dia i quina hora, i amb les dades que vostè disposi, perquè es pugui fer una inspecció. Realment sempre hi ha casos al llarg de l'any en què efectivament hi ha dificultats a l'hora d'un servei concret, un dia en concret, tirar-ho endavant, igual que hi ha inspeccions de turisme i feim aquesta feina. Però no es pot pujar aquí a alarmar la gent d'una manera generalitzada de què la iniciativa privada abandona els nostres majors; això no és cert, i si vostè coneix un cas ho ha de posar en coneixement de la instància oportuna. El que no pot fer són els debats que vostè fa, perquè em cregui que al final a qui posa en evidència és a vostè, no és una bona manera de pujar a una tribuna, si amb això creu que pot fer mal al Govern, crec que a qui fa mal és a vostè mateix. I també li dic ja d'una manera afectuosa, no vagi fent aquests discursos perquè qui pateix fent aquests discursos finalment és vostè.

Finalment, vostè ha dit també que el pla d'exclusió social, jo li record que tenim un termini en aquest Parlament, un termini fins al mes d'abril, per dur endavant aquest pla d'exclusió social, que jo crec que, a més a més, és prioritari en aquesta illa. Hi estam fent feina, si vostè hagués vingut a les reunions que hem fet, doncs, estaria assabentat, no tenc inconvenient en dir-li com es troba aquest pla. No sé si ha xerrat del pla d'immigració, però dir-li que també, amb un retard la veritat és que d'una sèrie de mesos, entrarà en aquest Parlament el primer trimestre de l'any, bàsicament les dificultats en el pla d'immigració ha estat poder obtenir dades contrastades per part de tots i cada un dels ajuntaments i les distintes administracions, però serà un pla que veurà la llum a principis d'any.

Vostè diu que amb el pla d'exclusió social no hem d'inventar res. Per fer un pla, almanco jo, s'ha de fer un diagnòstic de situació, en aquest moment tenim quatre estudis contradictoris; un cop hem fet el diagnòstic de situació, ens basam bàsicament amb el de Càritas, doncs, s'ha de fer un pla d'actuació; i a diferència de vostès, jo sempre que he duit un pla a aquesta cambra, ho intent quasi sempre, dur un pla pressupost. Tan de bo el membre que em fa l'esmena pogués dir el mateix. Del pressupost no any a any, pressupostat amb un temps i amb accions concretes.

També xerra vostè del pla gitano. Recordar-li que vostè té transferides les competències als consells insulars en tots aquests temes, però que s'està fent un esforç. Evidentment, la redacció del pla és competència del Govern, però que sense dubte hi ha d'haver una integració de forces entre totes les administracions socials. Com saben, aquest col·lectiu gitano és un col·lectiu molt dividit, les dificultats que hi ha per fer un pla, el Sr. Pons si no ho sap ho hauria de saber, és que es poguessin organitzar d'una manera més unitària per saber molt bé quines són les seves necessitats. En aquest moment el col·lectiu gitano està molt dividit i costa molta pena saber exactament quines són les necessitats, a no ser que facem zones en concret, com les que fan a Eivissa al Barri de la Penya, o a Palma a la zona de Son Banyà.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera hauria d'anar acabant, perquè ha depassat el temps amb moltíssima generositat.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Acab, dos minuts. Em xerra de les transferències del menjador de transeünts i guarderies. Jo no tenc la culpa que el Consell Insular de Mallorca en aquest moment i el de Menorca haguessin rebutjat el menjador de transeünts i les guarderies. És va fer un debat en aquesta cambra, es varen rebutjar, ara resulta que les volen. Bé, és un tema que també es pot estudiar, però que sense dubte en el moment de transferir les respectives administracions varen dir que no les volien. Esper que no les passi el mateix en turisme, en transports, tot això que vostès cada vegada van rebutjant, esper que ara no passi un any i després ho vulguin tot i després haguem de tornar fer en aquest Parlament comissions tècniques interinsulars. En fi, com que no saben molt bé el que volen, em referesc sobretot a vostè, esper que s'aclareixen. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sra. Consellera de Presidència, que jo he de denunciar les residències que abandonen els vàlids quan es transformen en assistits? I què em paguen cap sou d'inspector? Perquè que jo sàpiga vostès tenen uns inspectors, i què fan? Hi ha un reglament, però no l'apliquen. Sap per què no l'apliquen? Molt normal, si vas a una residència, trobes un cas com el que jo he denunciat aquí, donant el nom de la residència, no importa el repeteixi, està al *Diari de Sessions*, si aquesta persona que està abandonada vostè fa una acta d'inspecció i ha de sortir de fora d'aquella residència perquè no està en condicions, a quina residència pública pensa dur-la, si tenim una llista d'espera de més de 400 o 500? I clar, no pot envestir. I per tant, el primer que s'ha de fer és el que vostès no fan, a part de la de Felanitx hi ha unes quantes esmenes del Grup Socialista, i d'aquest tema pot estar segura que parl amb un coneixement de causa absolut, perquè no passa dia que no rebí telefonades de persones que vénen a explicar-me situacions dramàtiques dins ca seva, que tenen una persona major que, parlant clar, es fa les feines damunt, que destrueix l'àmbit familiar perquè allò es converteix en un calvari per als fills, per als nets, etc., i que aquesta persona em demanen que jo la dugui a una de les residències del Consell de Mallorca, parlant clar. I clar, si jo tenc ple, l'únic que puc esperar, que se vagi morint gent, és l'única manera que tenim que se cobreixen noves places, supòs que ho sap. Els que entren, és perquè se n'ha mort una altra, així de simple.

I quin Govern és aquest que amb un pressupost de 135 mil o 140 mil milions de pessetes no és capaç de posar els fonaments de tres o quatre residències -dic de Mallorca perquè ho conec, de les altres illes he de reconèixer que no tenc un coneixement tan directe com de Mallorca; una societat que està envellint no veu que el seu govern estigui planificant les residències per atendre aquesta situació dramàtica, perquè no li voldria tant de mal jo a vostè que hagués de tenir una persona assistida dins ca seva perquè acabaria totalment desfet, vostè i el seu nucli familiar. I vostès en aquesta situació *ni están ni se les espera*, i vostès tenen doblers suficients en els pressuposts, si volguessin, per començar tres o quatre residències noves a Mallorca, que fan falta d'una manera absoluta només per atendre la demanda actual, no li dic amb un procés d'envelliment com el que pateix la població; és positiu que es visqui molt de temps sempre que es puguin donar les condicions òptimes a aquestes persones que envelleixen.

Que jo no surt al carrer. Si els problemes em vénen al meu despatx!, no he de menester jo anar a encalçar per aquí i per allà a veure què passa. Cada dia, cada dia, cada dia vénen casos nous i dramàtics, i dramàtics; per tant, si no hi volen entrar ho diguin, que no importa que ho diguin, ho diu el pressupost.

I, en fi, jo crec que vostès han de reconèixer que no tenen una política d'acció social a nivell de la seva responsabilitat i a nivell del seu pressupost. Vostès no tenen un pressupost de 13 o 14.000 milions de pessetes, vostès tenen un pressupost deu vegades superior a la institució allà on jo estic actuant que atén, aquesta institució tota sola, de l'ordre de 460 persones, la majoria d'elles assistides dins dues residències, com vostè sap.

I m'ha fet una pregunta que li contestaré amb molt de gust: "Què faran vostès?"; perdoni, em deixi guanyar les eleccions, ja falta poc. A primers de juny, si hi ha una majoria de progrés en aquest parlament jo li diré senzillament, en matèria de benestar social, com jo ho veig, i esper que es pugui assumir per part de tots els altres grups, crec que no seria molt difícil: el Govern té la missió de planificar, els consells insulars tenen bàsicament una funció executiva; s'ha de fer una conselleria de benestar social dins el Govern per planificar, i una vegada les coses ben planificades i ordenades, fer una transferència massiva i ben dotada als consells insulars; allò que comenci essent una gran conselleria ha d'acabar la temporada essent una direcció general amb poques competències. Alguna cosa li queda, evidentment, no desapareix, el Govern. S'ha de dissoldre, per descomptat, aquest institut balear d'Affers Socials que vostès han muntat, i tot el que sigui transferible als consells hi ha de passar, ja li hem dit, ja hem duit una proposició no de llei aquí a la qual vostè, naturalment, va votar en contra.

Hem parlat de normalització lingüística, i he dit com a mostra evident que quan una cosa no interessa, un president se la lleva de davant. Jo, les coses que no m'agraden, que no em fan bona olor les envii enfora, les envii molt enfora, i està en un racó i, evidentment, quina política de normalització lingüística sistemàtica té aquest govern? S'anuncia que tal establiment només ho té en anglès o en alemany -ara van d'aquest rotlle; idò s'anuncien accions i tal, però perdoni, jo no vaig molt per zones turístiques, però no he vist cap canvi substancial d'ençà que el president va pronunciar aquestes paraules; la carta a la nació alemanya la degué escriure en alemany, per descomptat, però efecte pràctic crec que cap ni un. Per començar, si jo fos un alemany i em venguessin amb aquestes pel·lícules, jo he llegit el Sr. (...), sé d'on surt aquest títol, dels discursos a la nació alemanya, un romàntic, un filòsof romàntic, un filòsof de categoria, no un jaumet, entesos?, no un que escriu cartetes que no sap què diu, per favor! Si jo fos un alemany me'n riuria perquè, què m'ha de venir a predicar a jo, part d'una cultura -diríem- molt sòlida, una persona que no fa la normalització lingüística dins el seu propi territori?, i a mi m'han d'exigir que m'integri si ell no s'integra?, i què es parla en el domicili familiar, què es parla? Mallorca?, ha, ha!, conti els acudits a una altra banda.

En definitiva, jo crec que les idees estan clares: una política seriosa en matèria d'acció social, una bona planificació, una dotació d'aquests plans, un interès perquè aquests plans caminin, es facin el més aviat possible; és vergonyós que ens digui que en el mes d'abril duran el Pla de la lluita contra la pobresa i l'exclusió social, si en el mes d'abril pràcticament ja no existirà el Parlament o serà a punt de ser dissolt; per tant, no s'aprovarà i, quina partida pressupostària té, per donar suport a les previsions?, no en té. Una partida pressupostària per al Pla de lluita contra la pobresa i l'exclusió social al nivell de les previsions de la pobresa que hi ha en aquestes illes?, jo no crec que n'hi hagi tanta com diu l'informe Foesa o el de Sa Nostra, sé que hi ha una economia submergida que corregeix les dades oficials i que afortunadament no n'hi ha tants, de pobres, però n'hi ha, eh?, jo estant aquí on estic n'he detectada molta, de pobresa, i no són aquestes figures que estan al semàfor per fregar el vidre del cotxe o allargant la mà per la finestreta perquè els donis unes monedes, no, no, no; la pobresa més dramàtica és aquella que no surt al carrer, són aquelles persones que un moment determinat varen poder comprar, pagant a terminis, un pis, un cotxe, una petiteta casa en el camp, i es troben amb una crisi personal, es troben sense feina i estan a punt de perdre-ho tot, i això és aquesta gent que està punt de caure a terra, i aquesta és la pobresa que detecten aquests informes, vostè ho sap, i a això no s'hi pot anar amb quatre salaris socials, s'ha de fer un pla de l'ordre com el que estan fent a França, per exemple, que és un país que té una gran tradició de lluita contra la pobresa i l'exclusió social, i això és el que no hi ha.

I, per favor, no ens transfereixi els gitanos com a minoria ètnica des d'aquesta tribuna perquè, que jo sàpiga, en el Consell de Mallorca no s'ha rebut res, no sé si en el de Menorca o Eivissa han rebut res en aquest sentit, jo no ho he vist en el *Butlletí*. De qui són?, qui té competència en marginació, els gitanos, la immigració?; qualsevol persona sensible, què vol dir? Un ajuntament sensible que té un problema d'immigrants fa una política de cara a la immigració; un consell que té sensibilitat fa una política de cara a la minoria gitana, a la marginació, al perill d'exclusió social, etc., etc. Quan no es té una voluntat d'actuació el que es fa són excuses: es ve aquí dalt, en motiu d'un debat sobre acció social o pressupost, a predicar que es fan grans coses, que tot va molt bé...; no és així, no és així, a mi no em sentirà fer cap discurs triomfalista en matèria d'acció social, què m'ha de contar?, si jo ho visc cada dia. Sé que les residències no basten, que la política que es fa contra l'exclusió social és mínima, que només estam començant, començant, en matèria d'actuació en matèria d'immigrants, etc., etc.

Nosaltres som un país que per desgràcia, la dreta que vostès representen ha agafat el poder, d'acord amb els vots, naturalment, des de l'any 83, i aquí jo he vist quasi de tot, he vist fer lleis en 24 hores, dur-les aquí per via extraordinària, si no entrava per la porta entrava per la finestra, fer butlletins especials per tal, i sap què era, això?, interessos. El Sr. Cañellas, avui políticament ja pràcticament difunt però que encara tira qualque coça, va anunciar que si no el deixaven urbanitzar uns terrenys que tenia per devers Eivissa "*proclamaremos la independència*", en pla Ossifar, ho va dir damunt el diari però no ho va desmentir, alerta!, i vaja si va córrer, la llei, i la varen aprovar. Mentrestant els marginats, els pobres, els immigrants, els gitanos, les persones que passen dificultats, aquests poden esperar: "per devers l'abril, quan ja no hi hagi parlament, duré un pla". Miri, el pot penjar dins la cuina i li servirà almanco per eixugar-se les mans, aquest pla.

Moltes gràcies.

(*El Sr. President reprèn la direcció del debat*).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per tancar aquesta qüestió incidental, Sra. Estaràs, consellera de Presidència, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Començaré pel final. No m'ha agradat aquesta al•lusió que ha fet vostè a la cuina i a rentar-me les mans perquè crec que té contingut sexista i vostè ho sap, però també demostra la seva sensibilitat entorn a aquests temes. No ha dit ni l'habitació, ni el menjador, ni el despatx, ha dit la cuina, Sr. Pons, li ha fallat el subconscient. També li va fallar en el tema racista, li falla contínuament el subconscient i per això està aquí on està, col•locat dins el seu grup polític cada vegada més enrere. Un polític ha de controlar el subconscient, vostè no el controla gaire.

Començarem. Denúncia de les residències. Evidentment que si vostè sap un cas d'un maltractament vostè l'ha de posar en coneixement de l'administració competent que és la de Justícia, evidentment, i això no té res a veure amb el fet que l'Administració faci les seves inspeccions, però quan hi ha un cas d'abandonament, que vol dir que aquí hi ha matèria penal, o hi pot haver un maltractament, qualsevol ciutadà d'aquestes illes, si fa compliment del que són els seus deures segons la Constitució, ha de posar-ho en coneixement de l'Administració de Justícia, ben igual que quan veim un menor abandonat, i no és perquè vostè tenguí..., o vostè em diu que ha de tenir un sou perquè vostè pugui dir al jutge que hi ha un menor abandonat, que hi ha un major abandonat?, a vostè li han de pagar alguna cosa, per fer això? Vostè ha dit que no li paguen res; jo no entenc molt bé el seu plantejament. També aquí li ha fallat el subconscient, s'ha de pensar més el que diu, un senyor que du acció social a altres institucions, ho ha de pensar més perquè trob que li falla últimament molt el subconscient. Els inspectors evidentment, que fan la seva feina, però els ciutadans tenim..., si jo veig un menor abandonat a mi no m'han de pagar res per denunciar això, però com se li pot ocórrer pujar a aquesta tribuna i dir aquests dois?, és que em sap greu, Sr. Pons, però són dois, això no es pot repetir en aquesta tribuna. Punt primer.

Punt segon. Vostè diu que quin govern és aquest perquè no es fan residències. Ja li he dit que no és el més adequat per dir-ho; en aquest moment el pla preveu una construcció a Felanitx que el seu govern va negar, eh?, la va negar a la comarca de Manacor. S'han fet inversions a Selva, s'han fet inversions a Biniamar, a Son Servera, a Santa Maria, a Porreres, a Inca, a Maó, etc., etc., en matèria de residències, i el pla preveu una residència a la comarca d'Inca i una altra a la comarca de Palma, però repetesc, vostè no ha llegit el pla: si no, en què creu que gastarem els 12.566 milions? També el pla diu... Sí que hi són, Sr. Pons, però, miri, ara em prendré la molèstia -no sé si em bastarà el temps- d'anar-li recordant el que preveu el pla. El pla preveu 223 milions per al centre de dia de la Bonanova 12, 5'5 milions per a ampliació d'estades temporals, 188'5 milions per a

remodelació dels serveis de cuina i tot el que serien serveis de menjador, 78'5 milions per a ampliació d'estades diürnes del centre Reina Sofia, servei d'estades diürnes de la residència d'Eivissa 159 milions en tot el que serien places concertades, ajuda a domicili, que no sé si sap que hi hagut un increment considerable de més de cent hores i busques els caps de setmana i més de 600 persones; ampliació de l'ajuda a domicili a Eivissa, el conveni d'integració social, el que seria l'ampliació d'un centre per a disminuïts físics, que no hi havia res, a Sant Joan de Déu; places concertades diferents, reconversió de places de vàlids en assistits... Pagam a les administracions i a totes les residències perquè facin una reconversió de vàlids en assistits. Vostè crec que du la Llar dels Ancians; si vostè vol reconvertir-les el Govern li pagarà i això està en aquest pla i està estipulat. El que vostè, clar, jo ja no sé si ho demanarà perquè com que veig que no sap que existeix, tot i que ha estat en aquest parlament i hauria de ser tenir informació més que ningú, idè vostè no ho sap, però la resta d'ajuntaments ho demanen. No sé, ho saben, vostè potser no ho sap.

També hi ha tota una sèrie d'inversions a capítol 6, li puc dir també el programa, 313102, a Felanitx, a Lluçmajor, el centre de dia Joan Crespí, centre de dia de Lluçmajor, l'oficina de Formentera, els centres de Pollença, d'es Coll d'en Rabassa, etc., etc., tampoc no crec que sigui el moment de donar tota la relació. Això puja al voltant de 1.200 milions, i ha suposat un increment en aquestes partides de 1.000 milions. Però poden continuar amb tot el que han estat aquests augments: hi ha en aquests moments, també, aproximadament uns 600 milions per ajudes a minusvàlids, ajudes a persones majors, ajudes individuals a la Unac i ajudes individuals a Tercera Edat. Temes voluntariat i execució del pla gerontològic, com li he dit, 150 milions més, capítol 6, programa 3141 -ho cerqui, està també dins els pressuposts- pel que és reconversió de places de vàlids en assistits, clubs, centres de dia...; en total fa 2.000 milions més que hi ha aquest any pressupostats, 6.400 a la Conselleria de Presidència però no parl d'aquests, sinó els 5.870 de l'Ibas, per la qual cosa, Sr. Pons, jo li he donat dades. Vostè no m'ha dit en cap moment "no és vera", no, és que estan, jo li he dit els programes, li puc dir el capítol, el concepte i el subconcepte, està tot estipulat; per això ha crescut el pressupost de la Conselleria de Presidència, per això i pel 0'7.

També vostè em diu si jo he tengut qualque vegada una persona assistida a ca meva, i em diu que estaria desfeta si la tengués. Idè, Sr. Pons, l'he tenguda, amb la qual cosa no entraré en temes personals però l'he tenguda i no estic desfeta, i he tengut una persona assistida dins ca meva i ho he viscut de prop. La gent que són de poble estam molt acostumats, som molts de família, a tenir casos com aquests, amb la qual cosa no entr dins el tema personal perquè no tindrà vostè res a dir.

Vostè diu que vénen al despatx els problemes. Hi ha algú que ve al despatx, però hi ha moltes coses que un ha de sortir al carrer per veure-les; almanco la meva experiència és que la realitat social he hagut de sortir molt al carrer per veure exactament, quan vaig a una residència, m'ho han contat, però necessit veure què han de menester, necessit veure què demana el personal, què demana els residents i fer-me jo la composició de lloc. Quan vaig a un club de persones majors necessit veure si efectivament aquella és la necessitat que ells tenen i de quina manera la puc enfocar. No és una bona política només rebre gent al despatx i, bé, així també li va, Sr. Pons. Jo crec que vostè sap que a l'hora de fer feina un, sobretot a les àrees socials, ha de sortir a peu de carrer.

Vostè..., vostè diu que el Govern planifica i que els consells insulars executen, evidentment, i em conta un poquet el que vostè faria. Jo crec que vostè ja no serà a temps a fer res per molts de motius que tampoc vénen al cas. En principi pobres Illes Balears si l'acció social ha de ser una reproducció dels esquemes que vostès han duit a l'illa de Mallorca, un autèntic fracàs en matèria social, però, en fi, tampoc no crec que sigui aquest el debat. És difícil dur matèries socials, un no surt mai perquè l'alabin i mai no hi ha d'haver un esperit triomfalista, però sí que ha de fer un esforç perquè els col·lectius més o manco estiguin en unes condicions de dignitat i no es rebel·lin. Jo fa en aquests moments tres anys que duc matèries socials i, gràcies a Déu, he pogut donar tot el que he pogut donar de si per tenir els col·lectius millor o pitjor, però els col·lectius poc més o manco "satisfets" de la gestió. No sé si vostè, Sr. Pons, pot dir el mateix. Jo, de moment, no m'han reprovat mai.

També dir que em parla de la transferència de l'Ibas. Vostè té una autèntica obsessió amb l'Ibas. Jo record que el mes de novembre del 96 vostè aquí ja em va fer una proposició no de llei dient que es transfereixi l'Ibas quan encara no el teníem; això era una barbaritat, demanar abans que ho tinguin. Hi té autèntica obsessió. Jo realment, vist com estaven funcionant els clubs de l'Ibas, que eren clubs així molt orquestrats, entenc molt bé perquè vostè fa aquesta petició, però vostè ha d'entendre que nosaltres tenim la responsabilitat de governar, d'executar aquelles competències que ens han estat transferides, i amb un calendari que marca el Govern, que és el que en aquest moment governa, anam transferint. Per una altra banda també dir-li que li vaig manifestar els meus dubtes jurídics quant a si l'Ibas podria ser transferit o no perquè pertany a la Seguretat Social. Però a vostè no li interessa la transferència de l'Ibas perquè pensi realment que els majors de l'Ibas, dels centres de dia, de les residències, els minusvàlids físics, psíquics, tots aquells usuaris de l'Ibas estaran millor amb els consells insulars, a vostè li falla sempre el subconscient i ho defensa perquè creu que així farà el seu agost, com va fer el seu agost el Partit Socialista quan governava a l'Estat i, de fet, això és el que jo m'he trobat. En fi, no són els nostres criteris: a l'hora de fer una transferència valoram exactament el moment oportú, la dotació econòmica, la racionalitat i, en fi, tota una sèrie de conceptes que supòs que vostè no comprèn però que són els que valoram.

Ha tornat fer un "espitx" de normalització lingüística que ja, en fi, s'ha contestat a vostè mateix. Les àrees totes són importants, les dugui el consell que les dugui, li repetesc: si no totes les àrees haurien de dependre del president i, en fi, el president tornaria boig, no importaria que tengués consellers. En qualsevol cas el veig tan animat en fer "espitx" de normalització lingüística que li faig el suggeriment -no sé si és molt oportú- que el seu partit el nomeni a vostè com a portaveu quan hagi de discutir amb el Sr. Ferrer, perquè veig que aquest tema l'apassiona, per ventura l'apassiona més que el tema social, també li ha tornat a fallar el subconscient, li agraden més els temes de normalització i cultura que el tema social. No sé què m'ha dit del domicili familiar, però, en fi, aprofitaré per dir que si es referia a ca meua s'ha parlat sempre en la nostra llengua però tampoc no hem estat molt radicals, eh?, si tenc un germà que parla castellà no passa res.

Després em parla vostè que és vergonyós que el pla es dugui el mes d'abril. Jo, senyor Pons, vostè va votar per unanimitat amb aquesta cambra i tots els partits el termini del mes d'abril. Jo, com a consellera, el mes de març-abril, a un any de l'informe Foesa, vaig a marxar forçades i treuré el pla tot d'una que pugui treure'l en condicions i que sigui un pla digne on hi hagi tot el que ha de tenir un pla; ara, si vostè ja diu que és vergonyós el termini d'abril, idò són vergonyosos els 59 diputats d'aquesta cambra que som els que varem posar el termini. En fi, tampoc no perdré molt de temps en contestar.

Coincidesc amb vostè que és absolutament necessari, que la pobresa més dramàtica és la que no es veu, però també coincidirà amb jo en el fet que no és un pla fàcil i que és un pla que exigeix molt de compromís.

En el tema dels gitanos se li va transferir la competència de minories ètniques però, en fi, com que veig que em posa una cara rara i que no se'n recordar, a vostè li va ser transferida tota la part de transferències en matèria de família, en matèria de minories ètniques, amb un pressupost -la Llei 12/93, vostè la recorda- de 126 milions, ha llegit el Decret?, perquè ho posa, minories ètniques, 126.677.504 pessetes, amb la qual cosa vostè té aquí una responsabilitat conjunta amb la nostra quant a planificació i quant, també, a compromís pressupostari, però clar, sembla que aquí vostè surt i vostè *ni pincha ni corta*, però vostè aquí té una transferència feta.

Bé, després també em comenta que no s'han de fer discursos triomfalistes. No, el que passa, efectivament, en temes socials crec que no són bons els discursos triomfalistes, però quan un conseller aconsegueix una dotació pressupostària, aconsegueix resultats en tema de discapacitats -estan a la vista, eh?, no és que jo ho digui, és que estan a la vista- en tema de persones majors, s'aprova un pla amb un esforç impressionant per part del Govern d'aquesta comunitat de 12.566 milions, es fan més de 1.000 milions d'inversió en tema de discapacitats psíquics i ara afrontam el discapacitats físics gràcies a l'ajuda que també rebrem el ministeri, idò com a mínim em sent orgullosa, ho vaig dir: em sent molt orgullosa com a consellera d'haver pogut tenir el privilegi d'encapçalar aquest pla amb un govern tan sensible. Però no ho dic jo: basta anar al carrer, vostè es passegi i vostè veurà unes inversions milionàries en el que són clubs, centres de dia i residències, i tant de bo ho puguem fer per molts d'anys. No és triomfalisme, és constatació de realitat. Jo entenc que a vostè li costi, perquè vostè tenia unes àrees i els hi varen llevar i ara pràcticament no coneix aquestes àrees; aleshores jo entenc que vostè faci un discurs, però si vostè recuperàs aquestes àrees i es passejàs veuria la gran inversió que fa el Govern i la gran feina que fa el Govern.

En el que seria..., diu que vostè ha vist en aquest de tot tipus. Bé, jo hi ha altres institucions on també he vist coses de tot tipus i que aquí els polítics tenen, sobretot el de la meua part esquerra, una tendència a justificar l'injustificable, no?, com pagar programes, activitats -jo també ho he vist, jo no sé si vostè ho ha vist- activitats oficials organitzades per alguna institució, supòs que tots saben a què em referesc, i dir als mitjans de comunicació que només surtin unes determinades persones; això jo també ho he vist, amb la qual cosa, en fi, Sr. Pons, vostè no em parli de coses grosses que també jo n'hi podria dir moltes.

I finalment vostè em diu que els marginats, els pobres, els gitanos, poden esperar, que no fan mai un discurs. No utilitzaré mai el tema social per fer un discurs ni contra ningú ni a favor de ningú. Vostè ha posat en pràctica aquest sistema, no sé què del Pla Mirall perquè per criticar el Pla Mirall ha utilitzat els africans o els marroquins...; li va anar malament, li va anar malament; per criticar el Govern ara utilitza els gitanos, els marginats..., li anirà malament, els col·lectius socials no s'han d'emprar mai per criticar ni per afavorir ningú. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. S'obri un torn de fixació de posicions. Grup Parlamentari Mixt? Grup Parlamentari d'Esquerra Unida? Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista? Moltes gràcies.

Passam al debat número 3 de globalitat. S'agrupa la resta d'esmenes del debat número 2, secció 11, secció 75, entitat autònoma Institut Balear d'Afers Socials. Del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida hi ha les esmenes presentades 5451, 5469, 5453, 5470, 5457, 5456, 5455, 5454, 5471, 5459, 5465, 5466, 5467, 5474, 5452, 5472, 5473, 5468, 5461, 5462, 5460, 5463, 5464, secció 11, i 5483 secció 75.

Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista esmenes 5132, 5197, 5196, 5193, 5200, 5192, 5190 5191, 5131, 5179, 5180, 5199, 521,1 5212, 5213, 5189, 5194, 5195, 5208, 5209, 5210, 5182, 5198, 5204, 5203, 5205, 5206, 5207, 5286, 5201, 5188, 5202 secció 11; i 5183, 5184, 5187, 5185, 5186 i 5181 secció 75.

Del Grup Parlamentari Socialista, 5695, 5696, 5697, 6740, 5836, 5855, 5853, 5854, 5859, 5858, 5856, 5857, 5833, 5860, 5866, 5834, 5739, 5861, 5835, 5779, 5780, 5781, 5782, 5848, 5849, 5850, 5851, 5852, 5705, 5706, 5862, 5707, 5711, 5699, 5714, 5715, 5716, 5717, 5567, 5565, 5566, 5568, 5574, i 5575 secció 11.

Per fer la defensa conjunta d'aquestes esmenes té la paraula el representant d'Esquerra Unida Sr. Portella.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Sr. President, bona tarda a tothom. No llegiré els números de les 25 esmenes que mantenim en aquest moment, que no sembli que estam cantant la grossa de demà. Per tant ja em dedicaré a seleccionar les quatre o cinc que creim més importants i em dirigiré, supòs que serà el Sr. Soler o la Sra. Salom que respondran per part del Grup Popular i als quals hem d'intentar convèncer de la bondat d'aquestes esmenes.

La primer que destacaré és la que fa referència a es Torretó. Com ja saben vostès Menorca sofreix una discriminació històrica en temes de patrimoni natural i també en temes d'instal·lacions juvenils i de lleure per part del Govern balear. Es Torretó havia de ser quan es va comprar ja fa bastants d'anys una d'aquestes instal·lacions juvenils i de lleure que des del moment en què es va comprar en realitat per cobrir favors amb un diputat trànsfuga d'aquest parlament, el Sr. Ricci, només tenia aquella missió i no en tenia cap més i s'ha deixat abandonat. Fa dues setmanes vaig passar p'es Torretó i semblava que hi havia passat un d'aquests avions de la flota nord-americana, que li havia sobrat un poc de material després de passar per damunt Bagdad i que l'havia deixat caure damunt es Torretó, perquè està com una barriada de Bagdad després d'aquests darrers dies. Nosaltres feim una esmena, primer perquè fa vergonya així com està, segon perquè fa vergonya el nivell d'instal·lacions juvenils que es tenen a Menorca i, tercer, perquè és urgent i necessari actuar sobre aquest bé patrimonial que va comprar el Govern i que el va abandonar.

Una altra qüestió, és una altra esmena important quant a quantitat perquè és de gairebé de 1.000 milions de pessetes, és una esmena per a la creació del fons de cohesió municipal. L'atenció en aquest parlament i l'atenció en aquesta comunitat sembla que està sempre entre Govern balear i consells insulars, competències, dotacions, i una institució sempre oblidada d'aquesta atenció són les institucions municipals i els problemes dels ajuntaments a l'hora de cobrir les demandes a partir del finançament que tenen. Ja fa unes setmanes el Grup Nacionalista va presentar una proposició no de llei, una proposició de llei, em sembla, per demanar una llei per a la creació d'aquest fons de cohesió municipal i nosaltres, lògicament és una opinió mantinguda per tots els grups, per la majoria de grups de l'oposició i la mantenim també com a esmena perquè creim que és necessari que el pressupost de la Comunitat Autònoma creï, permeti la creació d'aquest fons de cohesió municipal.

Una altra qüestió que mantenim com a esmena particular en aquesta secció 11, és una afectació per a adquisició de patrimoni militar a l'illa de Menorca, d'instal·lacions militars desafectades. En els darrers anys s'està produint a totes les illes en general desafectacions de béns militar que passen a ser o bé objecte de subhasta i es privatitzen o passen a ser adquirits per institucions públiques, o en convenis amb institucions públiques. El Govern balear ha adquirit fa poc l'estació naval del moll de Palma com a patrimoni. Ja l'any passat es va discutir la qüestió d'ampliar l'abast de l'adquisició de patrimoni militar desafectat a totes les illes, i com que en el cas de Menorca no s'ha fet res i hi ha peticions concretes, fins i tot peticions aprovades pel Consell Insular de Menorca, amb el vot del Partit Popular, en referència al Barranc de Rellotge, de Favaritx, etc., nosaltres mantenim aquesta esmena.

Hi ha un grup d'esmenes que fan referència a l'ampliació de pressupostos en una sèrie de matèries, en cases balears a l'exterior, en cases regionals a l'interior i en associacionisme..., en moviment de veïns.

Com veuen, són esmenes de 5 milions, de 3 milions, de 4 milions, però sembla mentida demanar ampliar les partides amb aquestes quantitats signifiqüi moltes vegades ampliar un cent per cent les partides que el govern destina a foment de l'associacionisme, a foment de les cases balears a l'exterior, que, fins i tot, tenen una llei de cases balears a l'exterior, tenen importància de llei però no tenen importància a l'hora de distribuir pressupostos, i també les cases regionals a Balears, vinculada, però, a la nostra esmena, a accions culturals que representin una vinculació entre aquestes i la cultura que es fa a les Illes Balears, no com a *guetos* d'aquestes cases regionals a les Illes Balears, sinó amb programes culturals, d'intercanvi cultural entre la nostra cultura que dins aquests cercles o ambients es pugui crear.

Una altra qüestió, dues esmenes fan referència a la cooperació.

Nosaltres defensam, ja ho hem fet altres anys, la creació d'un consell de la cooperació de la comunitat autònoma. Si la comunitat autònoma arriba enguany al 0'7% per a cooperació al desenvolupament, al que significa de quantitat, més que mai és necessària la creació d'un consell assessor de cooperació que permeti el control, l'observació, el seguiment sobre com s'empren aquests doblers, un consell de cooperació on siguin presents els grups parlamentaris i on siguin presents també aquelles ONG, agents socials, que fan feina en cooperació.

Una altra esmena, la 5459, fa referència a la quantitat que destinam a cooperació. Ens hem de felicitar tots, no solament el Govern, sinó tot el Parlament, tots els grups parlamentaris que hem insistit any rera any per arribar a la xifra del 0'7% que enguany s'assoleixi aquesta xifra del 0'7% de cooperació en el nostre pressupost, en el pressupost d'aquesta comunitat autònoma.

Però aquí hem de fer dues observacions. Quan les Nacions Unides reclamen el 0'7%, no reclamen el 0'7% dels pressupostos públics, sinó que reclamen el 0'7% del PIB, el 0'7% del PIB de les Illes Balears seria moltes vegades superior al que dedicarem. El fet que les institucions públiques dediquin el 0'7% del pressupost és una acció que té molt de contingut de forma però que no abasta les necessitats que avui ja es comencen a comptabilitzar no amb el 0'7% del PIB, sinó amb el 35 del PIB dels països rics.

Nosaltres fem aquesta esmena per situar ja l'horitzó de cooperació a l'1%, a l'15 dels pressupostos generals de la comunitat autònoma. Ja ho han fet altres institucions, com el Consell Insular de Mallorca, per tant, ja és una cosa que està encaminada i que situam com a horitzó a partir d'aquest moment dins el pressupost general de la comunitat autònoma.

Hi ha una sèrie d'esmenes, tres o quatre esmenes, de traspàs d'algunes instal·lacions als consells insulars, ens referim al traspàs de la gestió de les escoles infantils a Menorca, que n'hi ha dues, Magdalena Humbert i Francesc de Borja Moll, i de Verge de la Salut, a Palma, als consells insulars, així com també el traspàs del menjador de transeünts. Creim que aquestes instal·lacions, és lògic que sigui gestionades directament pels consells insulars, i trobam que els pressupostos han d'assumir aquesta realitat.

Igualment, una esmena la dedicam a l'elaboració d'informes, a l'avaluació dels plans sectorials que hi ha en desenvolupament. Una gran crítica de l'oposició és sempre que els plans s'aproven, s'aprova un finançament o no s'aprova un finançament, i després ja no en sabem res. El conseller o consellera ve a explicar alguna vegada com va d'una forma molt d'anguila, però no se'n fa un seguiment. Nosaltres creim que hi ha d'haver una partida per a l'estudi i supervisió quotidiana de l'actuació en plans sectorials. Ens podem referir al Pla d'igualtat d'oportunitats de la dona, al Pla d'atenció a la infància i adolescència amb risc, a aquest tipus de plans, i a veure de quina manera es compleixen.

Una altra esmena es per millorar la dotació del Servei transitori comunitari, allò que es coneix com salari social. El Partit Popular va proposar una esmena de 15 milions, que es va aprovar, lògicament, amb la majoria del Grup Popular, allò que els pressupostos inicialment preveuen, és insuficient, demanam una aportació molt superior, de 90 milions, en salari social.

Una altra esmena és ja per dotar amb 400 milions el Pla de lluita contra la pobresa i exclusió social, que es presentarà el mes de març, que es discutirà i s'aprovarà, supòs que quan toquem la campana de dissolució del Parlament, però trobam que als pressupostos de la comunitat autònoma per a 1999 ja hem de situar aquesta partida de 400 milions per fer possible el Pla contra l'exclusió social i la pobresa.

També demanam a una altra esmena la transferència de tot el que són serveis a la joventut, tot el que és política juvenil ha d'anar als consells insulars. És incomprendible que la política juvenil, ja sigui d'instal·lacions ja sigui d'oci o d'altres qüestions sigui encara en mans del Govern balear. Els consells insulars haurien de tenir la política juvenil transferida des de fa molts anys, a cada un d'ells, perquè és en la proximitat i en les diferències que hi ha en el món juvenil a cada una de les illes on es podrien elaborar polítiques properes als joves.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat, per favor.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Ho resumiré. Hi ha cinc esmenes més, que fan referència a qüestions concretes de política d'igualtat per a la dona. Ja sabem que hi ha un pla d'igualtat d'oportunitats per a les dones, que, segons el Govern, s'hi gastaran 3.000 milions de pessetes en tres anys i que, segons l'oposició, se n'hi gastaran uns 200, per tant, sabent açò, no farem aquest debat.

Nosaltres proposam cinc mesures concretes amb aquestes esmenes quant a política d'igualtat d'oportunitats a les dones, i són ja les darreres esmenes que defensam en aquest bloc que hem defensat ara. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, Sra. Bover, té vostè la paraula.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Les esmenes que hem dut a la secció 11, que ha presentat el grup parlamentari, si fossin aprovades, crec que canviarien de dalt a baix les línies bàsiques d'actuació de la Conselleria de Presidència.

El primer grup d'esmenes fa referència a la compra, recuperació i protecció del patrimoni de les Illes quant al centre de cost 101, on es demana..., sol·licitam al Govern la compra d'immobles militars desafectats a Menorca i a Eivissa, un suport per a la restauració del casal Joan Alcover, rehabilitació de fars en desús i també una esmena que pensam que seria no discriminar els ajuntaments quant a l'ampliació dels ajuts destinats als municipis de Serra de Tramuntana, que poguessin ampliar aquests ajuts a tots els ajuntaments de les Illes Balears que tenguessin menys de 1.500 habitants.

A l'apartat de cooperació del Tercer Món vàrem (...) la partida pressupostària que des del Govern de les Illes Balears es destina el 0'7% dels pressuposts el 99. És una esmena que el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista fèiem any rera any, però el que no compartim és el tipus de gestió d'aquesta partida. Hem rebaixat una esmena del PSM que fèiem, com he comentat, any rera any, quant que demanàvem que aquesta partida fos gestionada totalment per fons de cooperació de cada illa, però aquest any només fem referència a una partida específica per possibilitar el vot a favor del Grup Parlamentari del Partit Popular, cosa que ni en comissió ni en ponència s'ha fet en aquest sentit. Per tant, diré que l'esmena en aquest sentit era d'una aportació de 100 milions de pessetes al Fons mallorquí de solidaritat i de 50 milions de pessetes al Fons menorquí de solidaritat de Menorca.

Pensam, ja vàrem dir en fase de ponència, ja ho hem dit també en fase de comissió, que l'aportació al Pla d'integració gitano i als plans, bàsicament, d'acció social..., les partides que planteja la Conselleria de Presidència són molt pobres si les comparam amb la totalitat del pressupost. Per tant, les esmenes de centre de cost 11601 fan referència al sentit de donar cobertura i transferir als consells insulars una partida per poder realitzar el Pla d'integració gitano, tant als consells insulars com també un increment de l'aportació cap als ajuntaments per desenvolupar aquest pla, perquè pensam que és necessari incrementar-lo a nivell pressupostari.

Hi ha una esmena, l'esmena 5189, a què volia fer esment, que intenta reduir la despesa, és una baixa de 15 milions de pessetes, per tant, reduir la despesa a la partida econòmica de les fotografies dedicades al Molt Hble. Sr. Matas, president del Govern de les Illes Balears, però aquesta mateixa esmena la consignam, aquesta partida de 15 milions, en les esmenes següents: 5194 i 5195, per tal que siguin consignats en el programa de primera infància, prevenció, diguem-ne, de primera infància, als consells insulars, i també una ampliació de programes de primera infància als ajuntaments de Palma, sa Pobra, Esporles i Eivissa.

Ara ve un altre grapat d'esmenes a nivell d'acció social, són esmenes d'addició, que és el que he comentat abans, que pensam que són un grapat d'esmenes que donarien una categoria important a la Conselleria de Presidència.

Amb aquesta esmena pensam que s'haurien de transferir 100 milions de pessetes als ajuntaments per possibilitar actuacions i activitats per prevenir pobresa i exclusió social.

És necessari ampliar la partida del programa de suport comunitari transitori, ja que són unes línies d'actuacions allà on s'intenta paliar d'alguna manera les discriminacions i les diferències socials i també diferències econòmiques.

A una altra partida també demanam un augment de 100 milions de pessetes de l'aportació econòmica del Pla concertat de prestacions socials bàsiques, ja que és important el suport a aquests programes socials per millorar la qualitat de vida. Hem de pensar que aquests programes són molt positius, són gestionats per consells i ajuntaments i, d'aquesta manera, s'és molt a prop dels ciutadans.

Una altra proposta o una altra esmena d'addició molt important és una esmena d'addició de 200 milions de pessetes, que és una transferència als consells insulars per donar possibilitat de realitzar activitats dirigides a persones majors en el pla de referència, en el marc de referència del Pla de persones majors. En aquest sentit, nosaltres pensam que seria molt positiu donar suport a aquesta esmena, ja que pensam que des dels consells es podria fer una política social dirigida vertaderament a les persones majors i no que serveixin aquests pressuposts per dur unes 900 persones a la presentació del candidat a la presidència del Govern de les Illes Balears.

Una altra esmena al pressupost, de 10 milions de pessetes, seria incrementar la partida per mantenir i dotar de més serveis els punts d'informació juvenil ubicats als ajuntaments. Som conscients que és cert que els ajuntaments s'han d'implicar en aquest punt d'informació juvenils però no han de recaure sobre els ajuntaments sempre totes les despeses de manteniment.

L'altra esmena bàsica també és de política de joventut. Es demana un traspàs als consells insulars per gestionar programes de joventut, va en el mateix sentit que ja havia proposat Esquerra Unida. Llavors, demana que els 50 milions siguin gestionats pels consells insulars de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa i Formentera.

Un altre grup d'esmenes d'afectació, per tant, donar prioritat a aquests eixos que pensam que són importants per a una política, per defensar una política d'igualtat, és una esmena d'afectació de 5 milions de pessetes per potenciar la incorporació dels joves immigrants extracomunitaris, o sigui, dels països anomenats del sud, a les associacions juvenils.

Potenciar la reinserció social dels joves, 20 milions de pessetes.

20 milions de pessetes també per potenciar la reinserció de menors tutelats i (...) tutelats majors de 16 anys.

I també la construcció o habilitació d'un centre per al Consell de la Joventut d'Eivissa i Formentera.

És important també mantenir les instal·lacions juvenils, i, per tant, demanam una esmena en el sentit d'addició de 25 milions de pessetes per donar cobertura a les instal·lacions juvenils.

Dotar una partida per a les actuacions del Pla de lluita contra la violència domèstica, són tres esmenes ara en el sentit de desenvolupar el pla, el II Pla d'igualtat de la dona; en aquest sentit no hem trobat cap aportació econòmica als pressuposts del 99 per desenvolupar el Pla de lluita contra la violència domèstica, per tant, demanam 5 milions de pessetes en aquest sentit.

Un conveni amb l'ibavi per donar prioritat a pisos d'acollida a dones maltractades.

I també per a l'elaboració del Pla de lluita, 2 milions de pessetes.

Les esmenes que fan referència a l'Ibas, em pareix que també les he de defensar, per tant, pensam que s'ha de donar qualitat a l'Ibas i possibilitar transferir als consells aquesta gestió.

La gestió d'ajuda a domicili, el SAD, pensam que s'ha d'incrementar, i aquest és el sentit de l'esmena que fem, quant a demanar un increment de 30 milions de pessetes per al SAD dedicat a la mancomunitat del Pla, per intentar incrementar uns serveis per possibilitar l'accés de les dones al món laboral i a les famílies molt problemàtiques, un suport per poder solucionar o pal·liar, almanco, l'ambient negatiu en què es desenvolupen o conviuen els menors.

Donam prioritat també a la creació d'habitatges tutelats per persones majors, construcció de centres de dia comarcals, donar prioritats a la construcció de centres de dia per a assistits, sempre per a assistits. I no podem compartir el plantejament que es doni prioritat en cap moment a llars socials d'oci i no donar prioritat a la creació d'habitatges tutelats, que pensa que és l'alternativa a les residències.

Per acabar, tres esmenes que fan referència al grup de minusvàlids.

Una esmena que pensam que és prou important, no per la seva quantia econòmica, sinó pel sentit d'aquesta pròpia esmena, demanam 15 milions de pessetes per subvencionar bolquers per a minusvàlids menors de 18 anys. Els pares i mares que tenen infants minusvàlids han de costejar de la seva butxaca els bolquers d'aquests infants, i el que demanen ells només és ser iguals que els altres pares que no tinguin fills minusvàlids, demanen, per tant, una igualtat en aquest sentit.

Una altra esmena de 2 milions de pessetes és per donar suport a famílies de minusvàlids quant a transport i assistència d'aquests o que hagin d'assistir a centres especialitzats.

I com no, creació també de centres de dia comarcals i per illes per a minusvàlids físics i psíquics. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Socialista, Sr. Pons, té vostè la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats. Em demanen brevetat, en primer lloc diré que no comentaré totes les esmenes, algunes s'han llegit en comissió, figuren en el *Diari de Sessions* i, per tant, la documentació sobre l'aportació del Grup Parlamentari Socialista en matèria de secció 11, secció de Presidència, crec que està perfectament feta.

És un gust poder contrastar cada any en aquesta data, tot i que hi ha un escàs interès informatiu sobre un pressupost que sempre és molt embullat, les paraules, els discursos, els grans pronunciaments, amb la realitat pressupostària. Diuen que els plets es guanyen a la prova, i els pressuposts, jo diria que és la realitat, i la resta és literatura, i generalment, literatura dolenta.

Si la secció de Presidència, la secció 11, i la matèria que a mi m'és m'interessa, que és la part social, es contrasta, la realitat de les xifres, amb els discursos que acabam de sentir des d'aquesta tribuna per part de la Sra. Estaràs, consellera de Presidència, el contrast ens dur a haver de formular tota una sèrie d'esmenes per almenys corregir la realitat pressupostària, que va molt per davall de la retòrica i, al final, també de la mentida.

Per començar, voldríem esborrar amb l'esmena 5833 l'Institut balear d'affers socials. Això no té sentit. No té sentit que, havent de ser els consells insulars els titulars de tot el que sigui possible transferir en matèria social, tinguem 5.870 milions de pessetes, quasi tant com tota la resta de la conselleria, aferrats a un institut d'affers socials creat per no transferir als consells aquesta matèria. Per tant, és una esmena de supressió.

El tema d'aportació al tercer Món. Ara s'ompliran la boca del 0'7%, que ara, a la fi, en el darrer any, en el darrer pressupost, donen al Tercer Món, que es volen equiparar al Consell de Mallorca? han arribat tard, el Consell de Mallorca demà passat aprovarà uns pressupost allà on destina l'1% al Tercer Món; els hi duim avantatge, amb molt de gust.

A més, el 0'7% dins aquest govern es manipula de mala manera. Creim que la via correcta són els fons de solidaritat, el de Mallorca i el de Menorca, i en el cas d'Eivissa, mentre no hi hagi fons, que es passi al consell i se sumi a les aportacions del consell, perquè el govern utilitza la gestió directa dels fons de solidaritat, ara el 0'7% d'un pressupost de 148.000 milions de pessetes, per fer grans obres complementàries, en alguns casos, de manera escandalosa a edificacions de zones hoteleres de mallorquins que no han fet les inversions socials que els pertoca, i hi va el Govern amb la safata a fer de "safater" social de la indústria turística d'algunes zones del Carib, i això s'ha de dir clarament, i utilitza no aquestes petites ONG de Mallorca, de Menorca o d'Eivissa i Formentera, sinó unes grans ONG, algunes de les quals amb una filiació ideològica claríssima, vinculades a l'Opus Dei, parlem clar, com que no som militant de l'Opus Dei, ho puc dir tranquil·lament, i això els dona cents de milions de pessetes de gestió que, naturalment, reforcen la vinculació ideològica de gent que no milita precisament dins el progressisme. Aquesta és la conseqüència d'un govern dèbil, d'un govern que no té capacitat d'aguantar determinades pressions: Aquí hi ha els hotels, i aquí és on has de fer l'hospital pagar, etc. Com també 55 milions de pessetes per a la propaganda d'aquestes aportacions al Tercer Món, fa vertadera vergonya, perquè si han de fer, a més d'aportacions al Tercer Món, pel·lícules per dir com són de caritatius i tan bé que ho fan, gastar-s'hi 55 milions, amb 55 milions al Tercer Món no es resolen tots els problemes però bastants, sí.

Després, també creim que s'ha de plantejar que en el tema de tercera edat hi ha molta comèdia però poca edificació. Ho he dit i ho tornaré a dir, el tema greu de la tercera edat són els assistits, hi donin les voltes que vulguin, no és possible transformar les residències privades, moltes de les quals són pensionetes i hotelets obsolets que la tolerància permet que s'obrin i funcionin com a tercera edat, que no es poden inspeccionar perquè et plantarien la persona assistida i et dirien: Tu que vens a inspeccionar i ets tan maco, com el duràs a la teva residència, si tens una llista d'espera de 400 o 500 persones, només a Mallorca. Per això es plantegen esmenes.

Ja que tenim pla gerontològic, la residència Pla de Mallorca, per donar noms i que quedin clars, 100 milions de pessetes per començar, no basten per res; la residència Raiguer de Mallorca, altres 100 milions, i la residència de Llevant. En total, 300 places que no bastarien ni per eliminar la llista d'espera d'assistits que en aquest moment tenim.

També he de dir que la consellera ha parlat molt que n'aportaven als ajuntaments, etc., idò, la Llei 12/93 diu que el Govern de la comunitat autònoma, a les dues residències que té el consell insular, la residència de sa Pobla, antiga clínica del metge Duet, i la Llar d'ancians, que eren molt obsoletes en el moment de la transferència, que necessitaven obres en profunditat, els farà aportacions, aportacions per transformar-les en residències modernes, se n'ha guardat com de caure, de dir que fan aportacions, només la reforma d'una part de la residència Uyalfàs de sa Pobla, antiga clínica del metge Duet, ha costat al Consell de Mallorca 83 milions de pessetes, i només hem pogut solucionar una planta, això per fer una residència moderna i així com toca. Per tant, és lògic que també es demani una aportació de 100 milions de pessetes per a les obres de la Llar d'ancians i una de 50 milions de pessetes per impulsar i acabar el tema de la residència Uyalfàs de sa Pobla.

Aquí ha sortit el tema dels immigrants, i jo ja diré que s'arribarà a fer famós, i jo estic content que hi hagi hagut un gran debat. A mi, que em reprovien una sèrie de persones que són a un partit que no fa res pels immigrants, m'és absolutament igual, igual, m'és absolutament igual, perquè qui no hi fa res és el Govern, i aquí hi ha una esmena, la 5862, i veurem si són capaços de votar-la, s'hi demanen 100 milions de pessetes, per què? Perquè si demà l'esborrany de projecte, o el projecte, de pla d'atenció als immigrants es vol fer efectiu, es necessiten doblers, i han de prendre mostra de l'altra institució, de la institució que és el Consell de Mallorca, que va crear un equip d'inserció social d'immigrants, hi destina 24 milions, l'any que ve en seran 30, cobrirà tota l'illa, ha donat entrada als immigrants a la Diada de Mallorca, no em consta que els immigrants hagin estat expressament convidats al Dia de les Illes Balears, i el mes de gener tendrem el Fòrum d'immigració de Mallorca i tendrem també una casa d'acollida, impulsada pel Consell Insular de Mallorca.

Quina partida hi ha, real, d'atenció als immigrants en aquest pressupost? Absolutament cap, per tant, jo, que he impulsat totes aquestes accions que enumer a Mallorca, he estat convidat juntament amb la presidenta del Consell de Mallorca a signar un acord d'immigració a Andalusia, a Sevilla, concretament, amb la comunitat andalusa, Múrcia, València i Barcelona, i curiosament, de les Balears, a aquests senyors d'aquí, dels bancs verds, no els hi han convidat, per què? Perquè no se'ls coneix en matèria d'immigració, han hagut de convidar el Consell Insular de Mallorca, que no hi va poder anar, però ens han dut els papers, i han estat signats per la presidenta.

Si volen tenir política d'immigració, com en tantes d'altres coses, pressupost, 100 milions, i què són 100 milions en un pressupost de 148.000, però allà on no hi ha política social, no en raja. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per fixar la posició sobre totes aquestes esmenes, Sra. Salom, té vostè la paraula, pel Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. SALOM I COLL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. El nostre grup, el Grup Popular, no dona suport a la majoria d'arguments que s'han exposat aquí per part dels distints portaveus respecte d'aquest conjunt d'esmenes que afecten la Conselleria de Presidència, la qual s'ha dotat amb un pressupost d'uns 6.500 milions de pessetes, i el nostre grup entén que els programes, els projectes que s'han marcat des del Govern, amb el suport del Partit Popular, per poder dur endavant una política seriosa en tot un conjunt de matèries d'acció social, de joventut, de dona, de Pla d'igualtat de la dona, en temes de noves tecnologies, creim que aquest pressupost és un pressupost que s'adequa a aquestes xifres, a aquests projectes i a aquestes iniciatives que des del Grup Popular s'han presentat.

Es presenten tot un grapat d'esmenes que fan referència a tema d'instal·lacions militars, que el Govern ha d'adquirir tota una sèrie d'instal·lacions militars, els ha de desafectar i els ha de dedicar a distints usos. El nostre grup votarà que no a aquestes esmenes perquè aquí no es concreta exactament quines inversions s'han de fer i de la política que fa en aquest moment el Govern balear, ja hi ha proves, ja s'ha fet tota una sèrie de convenis amb el Ministeri de Defensa per adquirir tot un conjunt de patrimoni, un exemple seria el parc automobilístic i una sèrie de magatzems, de vestuaris, que està al carrer Joan Crespí, amb un preu d'uns 80 milions de pessetes; hi ha el que és el sector naval, al carrer o al Passeig Sagrera; i també s'ha adquirit per part de l'Ibanat tot un dipòsit de mines a Caubet. És a dir, el Grup Popular no donarà suport a aquestes esmenes, però la intenció nostra, demostrada amb fets, és que poc a poc hi ha negociacions amb el ministeri per, d'una manera pausada i gradual, adquirir tota una sèrie d'instal·lacions militars, desafectar-les i dedicar-les a un ús que pugui ser profitós per a la nostra Comunitat Autònoma.

Després hi ha també unes esmenes que ens diuen que si el Govern balear dedica en aquests moments uns 137 milions de pessetes als ajuntaments de la Serra de Tramuntana, doncs que aquestes ajudes s'han d'ampliar a tots els ajuntaments de les Illes Balears. Nosaltres això no ho compartim, des del Grup Popular creim que els ajuntaments de la Serra de Tramuntana tenen unes connotacions molt particulars, molt específiques; són ajuntaments amb un pressupost inferior a 200 milions de pessetes, són uns ajuntaments que tenen un número d'habitants inferior a 2.000 habitants; són uns ajuntaments on està afectat el seu territori, d'una manera molt important, per la Llei d'espais naturals; i són uns ajuntaments on els mesos d'estiu hi ha un gran número de població, un gran número de turistes que acudeixen a aquests municipis i que aquests municipis han de fer una inversió important per poder donar un servei bo, de qualitat, amb bons aparcaments, amb zones d'esbarjo, perquè els turistes tinguin una bona acollida en aquestes zones. Per tant, creim nosaltres, des del Grup Popular, que el tractament que s'ha de donar a aquests ajuntaments de la Serra de Tramuntana és un tractament molt especial i molt concret, i que aquestes ajudes no es poden generalitzar a tots els ajuntaments de la nostra comunitat perquè aquestes característiques són particulars i específiques dels ajuntaments de la Serra de Tramuntana.

Després se'ns demanen tot un conjunt de petites partides de les comunitats balears a l'exterior o incrementar les partides per a associacions, i partides també per a les comunitats balears a l'exterior. Dir-los que en aquest departament, en aquest programa de coordinació institucional i relacions exteriors el Govern balear té un pressupost de 155 milions de pessetes, on en el capítol 4 hi ha 21 milions de pessetes per a subvencions a les comunitats balears a l'exterior, i també per al foment de les associacions; i també, en el capítol 6, d'inversions, hi ha tot un grapat d'ajudes per a les cases regionals i les comunitats balears a l'exterior. Aposta, aquestes esmenes que vostès ens demanen, de petites quantitats, nosaltres creim que amb el pressupost inicialment presentat en aquest Parlament, són suficients per poder dur endavant una bona política amb tota aquella gent que se'n va haver d'anar a un moment determinat a l'exterior o a les cases regionals que tenen una delegació aquí.

Després també se'ns demana, a un altre conjunt d'esmenes del PSM, que hem de dotar de biblioteques i de fonoteques aquestes cases balears. La política que hem seguit, en aquest cas des del Partit Popular, ha estat, en primer lloc, intentar donar a aquestes cases un edifici, bé sigui rehabilitant unes determinades instal·lacions que ja eren propietat seva, o bé llogant unes instal·lacions, i que la passa subsegüent a tenir un edifici on es puguin reunir és intentar dotar de serveis aquests edificis; i dir que en molts casos aquestes cases tenen biblioteca, tenen documentació que a poc a poc, a través de Presidència, a través de la Conselleria de Cultura, s'envien per intentar completar uns bons departaments d'informació, on tota aquesta gent que va a aquestes cases balears puguin tenir una documentació a consultar respecte de la nostra comunitat. Per tant no donarem el suport aquestes esmenes.

Tema 0'7. Jo crec que aquí s'han plantejat diverses qüestions i crec que avui els diputats del Grup Popular i del Govern hem de dir que estam d'enhonorabona perquè fa tres anys que xerram d'aquest tema i se'ns critica que el Grup Popular no dedica el 0'7% del seu pressupost a temes de cooperació amb els països més necessitats. Nosaltres no hem enganyat a ningú, nosaltres, des del primer moment vàrem dir: és un compromís de la legislatura, el Partit Popular cada any incrementarà d'una manera pausada el tant per cent que dedica a temes de cooperació i l'any 99 dedicarem el 0'7% del total del pressupost a temes de cooperació. I aquest objectiu i el que nosaltres des del principi havíem dit fa tres anys en els pressuposts d'enguany ho hem complert; en els pressuposts d'enguany es destinen 941 milions de pessetes a temes de solidaritat amb els països més necessitats. Jo crec que en aquest cas ens hauríem de donar tots l'enhonorabona, perquè allò que en un moment determinat es va anunciar el Partit Popular ho ha complert; i si bé quasi tots els grups, quan es varen presentar els pressuposts, ens varen donar l'enhonorabona, ara resulta que avui, quan discutim el tema de les esmenes puntuals, ara ja van més endavant i ara ens demanen que hem de dedicar un 1%. Crec que hem de dir que l'objectiu està complert i que evidentment més endavant ens podem marcar xifres més nombroses, però que, en qualsevol cas, el

Grup Popular ha complert amb la paraula. I quina és la manera com s'han de gestionar aquests doblers? Doncs la manera que des del Grup Popular hem cregut que era la més correcta és fer una cooperació bilateral d'una manera indirecta amb distintes ONGs; nosaltres, en principi, creim que és millor fer-ho així, perquè des del Govern hi pugui haver un seguiment més important d'aquests doblers que es dediquen a temes de solidaritat, i com que després el Govern és qui ha de venir aquí a aquest Parlament a donar compte de com i de quina manera se gestionen aquests fons creim que és bo que per a això hi hagi una relació directa amb el Govern balear i les ONGs que duen a terme aquest tipus d'actuacions. Se'ns demana en un conjunt d'esmenes que aquest 0'7% passi a través del fons mallorquí i a través del fons menorquí de solidaritat; nosaltres en principi no creim que aquest sigui el sistema, el sistema que hem marcat des del Govern és un altre i creim que és el millor. I també creim que per a un projecte, aquí se'ns ha dit que es manipulen aquests doblers, des del Grup Popular vull negar rotundament que hi hagi manipulació amb aquests doblers, creim que el sistema que s'empra és un sistema totalment transparent; és un sistema que tothom hi pot accedir i que és públic i que en cap cas hi ha manipulació, a pesar que hi hagi un projecte que no agradi al PSOE i que per un projecte que no agradi al PSOE ho fica tot dins un mateix sac, crec que això no és bo.

Després, Sr. President, hi ha tot un conjunt d'esmenes que ens demanen que el tema d'Ibas passi als consells insulars; que tot un conjunt d'escoles infantils de Menorca i escoles infantils de Palma passin als consells insulars; temes que el pla de persones majors passi als consells insulars; el Grup Popular creu que no és aquí, a través d'una esmena al pressupost, el camí correcte per fer traspàs de competències als consells insulars. Crec que hi ha un camí, que és la Comissió Tècnica Interinsular que és allà on s'han de plantejar aquestes qüestions i no via esmena, perquè el camí és equivocant, el camí és incorrecte.

I per intentar acabar, Sr. President, dir que tot aquest conjunt d'esmenes puntuals que ens presenten respecte a residències de la tercera edat, el nostre grup no donarà suport a aquestes esmenes perquè, des del Govern hi ha un pla de persones majors, un pla a tres anys, un pla on es dediquen 12.566 milions de pessetes a temes de les nostres persones majors, allà on s'intenta reconvertir tota una sèrie de places de vàlid a places d'assistits, on hi ha una sèrie d'inversions per intentar millorar les nostres residències de tercera edat i centres de dia, i també allà on hi ha planificades tota una sèrie d'inversions de futur en aquests pròxims anys. I com que creim que aquest pla és molt millor perquè està planificat i estructurat d'una manera clara, i no crec que s'hagi d'anar donant suport puntualment a unes esmenes sense to ni so perquè un determinat partit polític tenguí uns interessos en aquell municipi en concret, perquè aquell batle és seu o no és seu.

I amb això, Sr. President, dir que el nostre grup sí que donarà suport a cinc esmenes, tres d'elles d'Esquerra Unida i dues del PSM, que són esmenes a les quals donarem suport, però que plantejaríem una sèrie de transaccions, a veure si els van bé als distints grups. Dir que les tres esmenes que acceptaríem d'Esquerra Unida, amb una transacció, són les següents: la 5454, que fa referència a incrementar la partida de transferència de capital a les comunitats balears a l'exterior, de 7 milions de pessetes; el nostre grup votaria que sí a aquesta esmena, però la partida de baixa, el subconcepte, que és el 22601, la partida que proposaríem de baixa és la 63200. Després l'esmena 5452 d'Esquerra Unida, que és per elaborar informes d'evolució del compliment dels plans sectorials, acceptaríem aquesta esmena amb una transacció: que en lloc de ser de 12 milions de pessetes, sigui de 5 milions de pessetes; i la partida de baixa seria: secció 75, centre de cost, 75101; subprograma, 314101, i subconcepte, 48000. I la quantitat, en lloc de ser 12 milions serien 5 milions de pessetes. I també acceptaríem l'esmena 5462 d'Esquerra Unida, que fa referència a incrementar la partida de transferències als ajuntaments per a programes d'igualtat d'oportunitats; també faríem una transacció, que seria per 3 milions de pessetes; i la partida de baixa, en lloc de ser a la secció 17, seria la secció 11; centre de cost, 11701; subprograma, 323101 i subconcepte, 48000.

I respecte a les dues esmenes del PSM, una d'elles seria la 5201, d'ajudes al pla de lluita contra la violència domèstica: 6 milions de pessetes. Acceptaríem la quantitat, però les partides de baixa haurien de ser de la secció 11, centre de cost 11301, subprograma 121601, subconcepte 21300, serien 4 milions de pessetes; i del subconcepte 22706, serien 2 milions de pessetes. I la darrera esmena que acceptaríem del PSM, són ampliació dels programes de primera infància als ajuntaments de Palma, Sa Pobla, Esporles, Eivissa, per 10 milions de pessetes; i que, en lloc de ser una esmena d'addició, fos una esmena d'afectació dins aquestes partides pressupostàries.

I la resta d'esmenes, Sr. President, el nostre grup votaria que no. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Conclòs el debat, deman al portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida si està d'acord amb aquestes transaccions plantejades per la portaveu del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Sí, gràcies, Sr. President. Acceptaríem les dues primeres, però no acceptaríem la tercera. Trobam que repartir 3 milions a 66 ajuntaments per a igualtat d'oportunitats, toca a 200.000 pel•les l'ajuntament; jo crec que açò és un poc desconsiderat per part del Grup Popular.

EL SR. PRESIDENT:

Per tant, acceptaria la transacció de la 5454 i 5452, tal que com estan plantejades. Amb la qual cosa aquestes dues esmenes queden retirades i es manté l'altra esmena, l'esmena 5462. Queden transaccionades amb el contingut i les afectacions que ha plantejat la portaveu del Grup Parlamentari Popular, que no és la que ve plantejada pròpiament a l'esmena. I l'altra es manté tal i com l'ha presentada el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, per tant no s'accepta la transacció.

Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, s'accepten les dues transaccions? Té la paraula.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Sí, Sr. President. Acceptam les dues, la proposta que ens ha fet el Partit Popular.

EL SR. PRESIDENT:

Tal com estan plantejades. Queden acceptades aquestes transaccions. Passam al debat número 4, de totalitat; secció 12, Conselleria de Turisme, secció 81, ens de dret públic, Institut Balear de Promoció del Turisme. Hi ha l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Socialista, que és la 5788 i 5769. Té vostè la paraula.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Sr. President, senyores i senyors diputats. El Grup Parlamentari Socialista, després d'haver estudiat les distintes partides i objectius del pressupost de la Conselleria de Turisme i de l'Ibatur, un any més hem cregut necessari presentar una esmena a la totalitat perquè entenem que el pressupost presentat a l'exercici 99 no afronta i per tant no dóna solució als vertaders problemes del sector turístic de les nostres Illes. Som conscients que algú que no analitzi amb profunditat els problemes del sector pot pensar que dins un any on s'han produït records de visitants i d'ingressos econòmics i que, previsiblement, continuarà amb la mateixa tendència durant l'any 99, no sigui prudent o tal vegada arriscat presentar una esmena a la totalitat, sobretot si tenim en compte que una mateixa política i bàsicament un mateix pressupost ha fet possible aquesta aparent bonança econòmica; i dic aparent, perquè si bé la macroeconomia i el nombre de visitants ens mostra que és així, la microeconomia, la realitat que viuen una gran part de les famílies que depenen laboralment del sector turístic és molt diferent. I és aquí on nosaltres pensam que la Conselleria de Turisme no du a terme les polítiques estructurals i socials suficients perquè d'aquesta bonança econòmica se'n puguin beneficiar la majoria dels ciutadans i no únicament una minoria privilegiada.

I això com es fa preguntaran alguns? Nosaltres pensam que això es fa dotant el pressupost de les partides i objectius adequats per dur a terme les polítiques necessàries per a la millora del sector; dotant les distintes zones de més i millors estructures, millorant i dotant de més qualitat els serveis turístics; dur a terme una política de formació i reciclatge més agressiva i lluitar de forma més decidida contra l'estacionalitat; així com fer que aquestes polítiques i aquestes mesures siguin socialment solidàries, o dit d'una altra manera, que la bonança econòmica que provoca el turisme no sigui únicament patrimoni de quatre i mentrestant la gran majoria segueixen amb salaris baixíssims, sense seguretat en el treball, amb contractes de molt curta duració i en molts casos amb semiexplotació. I a més a més, a l'hora de la jubilació, com tots sabem, s'han de conformar amb unes prestacions molt per davall de la mitjana nacional.

Nosaltres pensam que per avançar i donar solució a tot això, així com millorar la qualitat de vida dels treballadors, des de la Conselleria de Turisme s'hauria de dur a terme una anàlisi profunda, que no es fa, de la qualitat de l'oferta de cada zona, dels serveis que es presten i dels que s'haurien de prestar, tant en allotjaments com en l'oferta complementària, oci, platges, etc. Per després poder emprendre les mesures i les obres necessàries que comentàvem abans. Així mateix, aquestes millores serviran per donar més contingut i més eficàcia a la promoció d'aquestes zones, sobretot de cara a la desestacionalització.

I respecte a la desestacionalització que encara ja n'he parlat, per la seva importància hi tornaré, el Govern s'omple la boca parlant de desestacionalització; però ja són molts, sobretot els que més la pateixen que es pregunten que es fa realment per acabar amb aquest problema, a part del ja conegut fulletó, que li diuen pla, amb una sèrie d'estudis i intencions que malauradament ha sofert la indiferència i la falta de confiança de pràcticament tot el sector turístic. I és que els professionals d'hostaleria es pregunten i ens preguntes quines mesures, quines accions i amb quin suport pressupostari es compta per dur endavant aquest pla a nivell interior. Es pregunten també quin producte es promociona amb un cert atractiu de cara a l'hivern si no és el golf o algun altre esdeveniment, quasi sempre de caire esportiu i a zones molt concretes de la comunitat, que tots sabem que ajuden, però no són suficients ni la solució al problema de l'estacionalitat.

Però, senyores i senyors diputats, el que realment trobam a faltar des del Grup Parlamentari Socialista, dins aquest apartat, és una política global del sector; amb suport pressupostari específic, per dotar les zones objecte de desestacionalització de les infraestructures i serveis necessaris per rebre turisme d'hivern amb totes les garanties de futur; perquè si no som capaços d'això malament aconseguirem crear un producte atractiu i de qualitat que garanteixi el futur de la desestacionalització i consegüentment les garanties de feina i benestar dels treballadors. I Sr. Conseller, francament, en aquest pressupost no veim voluntat de canviar la tendència actual.

I passam ja al que són les inversions més importants d'aquest pressupost. Hem de dir que si bé n'hi ha algunes que les considerem correctes i necessàries, i per tant no hi tenim res a dir, com són la creació de les escoles d'hoteleria de Menorca i d'Eivissa, així com la finalització de les obres de Ca'n Picafort; també podem estar d'acord amb la instal·lació de punts d'informació turística i amb la construcció del centre d'investigació i tecnologies turístiques, però amb el seu conjunt, amb el conjunt de les inversions no hi podem estar d'acord, perquè, com ja hem dit anteriorment, creim que no responen a les vertaderes necessitats del sector i a una política planificada per solucionar els problemes a curt i a mig termini.

Aquest és un pressupost que no té pràcticament inversió per millorar el sector turístic, ja que la majoria de les inversions van destinades al Pla Mirall, inversions que no sempre van destinades a millorar zones turístiques. Però, sobretot, com hem dit abans, no responen a una planificació específica de la conselleria, per reparar possibles deficiències i dotar cada una de les zones de més prestacions i de més serveis.

Per altra banda, fins ara, aquest pressupost no té cap partida per a esponjament, per a recuperació de sòl públic; no hi veim cap acció per millorar la qualificació dels treballadors en actiu, mitjançant cursos de reciclatge i adaptació a les noves tecnologies, entre d'altres, que podríem citar.

Pel que fa l'Ibatur, l'Institut Balear de Promoció, és cert que s'ha produït un augment important, un augment que des del nostre grup ja reclamàvem, però malauradament aquest augment, tal com podem observar, no és fruit d'una millor planificació, ni d'un augment en la promoció, ni de l'obertura cap a nous productes i nous mercats. L'augment ve donat, majoritàriament, pel sobrecost d'alguns dels esdeveniments que duen a terme o subvencionen, però no responen a una nova planificació, no obrin noves perspectives, ni es prenen noves mesures per promocionar les nostres Illes de cara al turisme d'hivern, per acabar amb aquesta lacra que és l'estacionalitat.

Tal vegada, dins l'apartat de promoció, l'èxit més important hagi estat el programa de turisme Oci 60, tant per a la desestacionalització com per la part social que comporta. Així i tot, malgrat el seu augment, aquest pressupost no soluciona el greuge que pateixen els usuaris de Menorca i d'Eivissa i Formentera a l'hora de visitar les respectives Illes. Per tot això, des del Grup Parlamentari Socialista demanam a aquesta cambra el rebuig del pressupost de la Conselleria de Turisme i de l'Ibatur, demanam que siguin tornats al Govern per a una millor distribució, per a una millor finançació d'alguns dels projectes per a la incorporació d'alguns objectius que no hi són i que els considerem absolutament necessaris per al present i futur del sector turístic de les nostres Illes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller de Turisme, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González i Ortea):

Sí, gracias, Sr. Presidente; señoras y señores diputados. Quiero empezar por agradecer al Sr. Marí i al Grupo Socialista la presentación de esta enmienda a la totalidad, porque yo creo que nos da ocasión, ocasión que desgraciadamente y a lo largo de este período parlamentario al menos es bastante escasa, de discutir algo la política de turismo. Mi agradecimiento también por el tono, un tono creo que constructivo, como también creo que deben ser los debates presupuestarios, que deben ceñirse a lo que se trata, que es el presupuesto y no andarse con otras cosas.

Tengo que decir también y agradecer al Sr. Marí algunas flores que ha echado a la política de este Gobierno en materia turística: centro de investigaciones y tecnologías turísticas, la extensión de las escuelas de hostelería, el éxito del Oci 60; francamente, gracias, Sr. Marí, gracias. Efectivamente, todo ello está destinado a algo que yo creo que coincidimos y coincidimos plenamente y no sólo con el Grupo Socialista, sino que yo creo que con los demás, y lo digo a la vista de las enmiendas parciales que he podido estudiar y contemplar. Yo creo que en la política turística estamos todos en lo mismo, los problemas del turismo que usted decía son efectivamente dos, dos y de importancia: el primero es la calidad y el segundo es la estacionalidad.

Calidad, calidad del entorno en que se mueve el fenómeno turística, calidad del producto turístico que tenemos que ofrecer y calidad del servicio turístico que se pueda prestar; y desestacionalización. En cuanto a la calidad del entorno, usted en cambio minimiza el Pla Mirall y me dice, o al menos eso he creído entender, que de alguna forma en este presupuesto echa de menos que se haga más desde el Gobierno, desde la Conselleria de Turismo en concreto, desde su presupuesto, que se haga algo más en materia de mejora de ese entorno o en mejora de los equipamientos correspondientes.

Yo tengo que decirle que además del Pla Mirall, que es un plan clarísimo de mejora del entorno, no sólo de las zonas turísticas, efectivamente, sino también de todas las demás zonas de todo el amplio ámbito del archipiélago, es bastante lógico porque el turismo no es un fenómeno que se concentre en algunas zonas turísticas; el turismo es un fenómeno que en esta Comunidad Autónoma abarca todo, absolutamente todo. De manera que cuando pensamos que nos visitan diez millones de personas, parecería absurdo concentrar las inversiones exclusivamente en aquellos sitios donde esos diez millones de personas se alojan; parece lógico, como digo, que las inversiones se repartan por todas partes. Y así es, así es y así lo recoge el Pla Mirall.

El tema de los equipamientos dotacionales o de los equipamientos públicos es algo que está vivo y está vivo todavía en este presupuesto, aún no hemos acabado un plan que comenzó hace dos años y que está en pleno desarrollo, y yo creo que en un desarrollo enormemente satisfactorio. Y ahí están en construcción diversos equipamientos, como por ejemplo pueden ser, por cierto muy orientados en términos de estacionalidad, como pueden ser los edificios multifuncionales, multiuso, que están, como digo, en construcción y por cierto muy adelantada; ahí están inversiones también en esponjamiento, porque resulta curioso que parezca que el Gobierno ha descubierto el esponjamiento ahora porque ha puesto determinadas medidas en la ley de acompañamiento que vayan a incidir más en esas políticas; yo quiero recordar que el Gobierno, esta legislatura, ha hecho tres operaciones de esponjamiento: una en Cala Ratjada, otra en Ciutadella, en Menorca, y otra aquí mismo en Palma. Tres operaciones en que se derribaron tres edificios para convertir las zonas o los solares donde estaban esos edificios en espacios libres públicos. Esto se suele olvidar porque parece querer minimizarse el tema, pero la cosa es así, y ahí están las realidades de los tres esponjamientos que se han hecho. De manera que en ese sentido también se está haciendo.

Claro, siempre dentro de lo que es la mejora de la calidad, pasamos del entorno al producto, y yo no sé si usted ha insinuado que también debíamos de hacer un esfuerzo presupuestario desde las administraciones públicas para mejorar las instalaciones de los establecimientos, en orden a que los establecimientos de alojamiento u otros estén en condiciones de recibir turistas en invierno. Y a eso ya alguna vez que me pareció en alguna comisión o en alguna intervención en este pleno que usted iba por ahí, ya le dije que este Gobierno no está de acuerdo, no nos parece oportuno gastar dinero público, gastar dinero de impuestos en mejorar instalaciones de unos establecimientos de alojamiento, que hoy por hoy, y en los últimos años, tienen una rentabilidad y unos beneficios suficientemente satisfactorios y que les permiten, con holgura, establecer esas instalaciones. Nuestro camino va por otro lado, nosotros vamos a exigir la modernización en el acondicionamiento de esos establecimientos, pero por la vía de un plan de modernización permanente que, como usted sabe muy bien, se contempla en el proyecto de ley general turística. Pero en absoluto vamos a poner sobre la mesa dinero público ni nos parece oportuno hacerlo ahora, para esas mejoras de esas instalaciones. Pero sí la mejora de los establecimientos, como digo, se exige mediante unos planes de actualización de esos establecimientos.

Y queda la cuestión que usted me dice del servicio y de que no nos ocupamos de que ese dinero se reparta mejor. Sí, ya lo creo que nos ocupamos, usted mismo, como decía antes, acepta que se han extendido las escuelas de hostelería y que se está haciendo un esfuerzo importante en ese sentido. Y en ese sentido es donde tienen que ir los esfuerzos, porque mire, yo creo que lo que hay que conseguir no es que se pague más a la gente porque sí, lo que hay que conseguir es que se pague más a la gente porque está más preparada y porque el nivel de exigencia lo requiere así. Y eso es un hecho, eso es un hecho que se está consiguiendo. Claro, eso no se consigue en un año ni se consigue con un presupuesto, se consigue a lo largo de una actuación o de una serie de actuaciones continuadas del Gobierno. Y en ese sentido estamos y en ese sentido nos vamos a seguir moviendo.

De manera que en materia de calidad creo que este presupuesto refleja precisamente esa línea de continuidad que venimos estableciendo y en la que ustedes y todos los demás grupos de la cámara están fundamentalmente de acuerdo. Otra cosa es el detalle o la minucia de una enmienda en la que se piden 10 millones para aquí o 5 millones para allá, pero insisto básicamente las líneas de actuación de esa materia son coincidentes.

Y ¿qué tengo que decir de la estacionalidad? Me dice usted que el sector se pregunta cuáles son las medidas; mire, el sector es el que ha hecho los planes de desestacionalización, los ha hecho el sector, no los ha hecho la conselleria; y yo siempre lo he sostenido así. Ha sido la reunión o la serie de reuniones del sector, reuniones primero zona por zona; después reuniones conjuntas, etc., son las que han promovido ese plan de desestacionalización. Y naturalmente, es el plan que se está llevando a cabo, y por cierto con bastante éxito. Ya lo dije en la comisión cuando presentamos los presupuestos porque ustedes nos lo preguntaron: que este año la subida en el porcentaje de visitantes de invierno ha sido del 14%. Yo creo que es una subida en el año 97, el invierno 97-98, yo creo que es una subida muy considerable. Este año, es público y notorio, este invierno, y eso se ha visto a través de los índices de paro, hemos tenido unos meses de octubre y de noviembre en mucha mejor condición que el año pasado; todavía no tengo datos fidedignos, pero ya digo que parece evidente que ha habido una disminución del paro durante esos meses, derivado del hecho, y así lo han dicho quienes han hecho estudios sobre el tema, de que han estado abiertos durante más tiempo los establecimientos de alojamiento, los establecimientos de restauración y, naturalmente, todos los demás complementarios: el comercio, las salas de fiestas, etc. Por consiguiente, yo creo que el plan de desestacionalización está siendo un éxito, y está siendo un éxito precisamente porque creo que es un plan enormemente realista y un plan que han elaborado todos, participando todos los sectores turísticos, todos absolutamente. Siempre cuento la anécdota de que incluso en una de las primeras reuniones se nos pidió que invitáramos a la Iglesia, y así lo hicimos, y la Iglesia participó. I claro, como consecuencia de eso, pues se han establecido toda una serie de líneas de actuación. ¿Qué líneas de actuación? Fundamentalmente, hay 22 propuestas y usted las conoce, pero fundamentalmente dos tipos de actuaciones; una de animación interna, que pasa por dedicar más dinero a consolidar una serie de eventos culturales y deportivos sobre

todo, que crean realmente un estado de animación interna que sustituye para el turista que nos viene a visitar, sustituye el hecho de no disponer de unas horas en la playa, disfrutando de los deportes náuticos de verano, pues que sustituye esas horas por otras actividades de otro tipo. En ese sentido estamos trabajando y no veo ninguna alternativa o no veo ninguna otra sugerencia que se nos haya hecho para mejorar eso, pero estamos abiertos, total y absolutamente abiertos desde la conselleria a apoyar aquellas otras iniciativas que vayan en ese sentido.

Y eso digamos que es el aspecto interno de la desestacionalización, todo lo que consigamos de animación aquí. Y lo segundo, lógicamente, es el aspecto externo, la promoción. Y en la promoción, hemos pasado a hacer una promoción extraordinariamente dirigida a promocionar sobre todo y a gastar el dinero de publicidad en definitiva o una gran parte de ese dinero en productos de temporada baja y media. Efectivamente, el golf, como otros deportes, así es el turismo activo, como también a difundir el aspecto o los aspectos culturales de la política turística de la Comunidad, etc. Se han hecho, están trabajando ya promociones por productos. Mire, precisamente, esta semana, y con esto acabo, Sr. Presidente, ha habido una reunión del Consejo de Ibatur, del Insituto Balear de Promoción y Turismo en la que participan, como usted muy bien sabe, pues representantes del sector, dentro del consejo están representadas todas las islas y todos los sectores a través de los fomentos, están representados también los consejos insulares; y se ha aprobado por unanimidad el plan de trabajo para el año que viene. Y eso es así, claro, ustedes luego vienen aquí y nos presentan a lo mejor enmiendas parciales, en que dicen, pues que se dediquen no sé qué millones a no sé qué actividad; eso está subsumido en el presupuesto de Ibatur. Pero lógicamente quienes designan el gasto de ese presupuesto es ese consejo, en el que están, como digo e insisto, ampliamente representadas las fuerzas políticas y las fuerzas del sector turístico.

Y vuelvo a insistir, si ustedes tienen más novedades, alguna cosa que aportar ahí, apórtenla; pero otra cosa no le puedo decir. En lo demás, creo e insisto una vez más que parece evidente que estamos de acuerdo en la política. Comprendo no obstante que ustedes presenten una enmienda a la totalidad, pero comprendo también que crean muy poco en ella. Gracias, Sr. Presidente.

(El Sr. Vicepresident Segon de la Cambra substitueix el Sr. President en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Torn de rèplica. Té la paraula el Sr. Marí.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Molt breument. Sr. Conseller, quan hi ha qualque cosa positiva des del Grup Parlamentari Socialista mai no ens ha molestat dir-ho o manifestar-ho, per tant no s'estrany que si consideram que qualque cosa es fa correctament així ho diguem.

Sobre subvencionar establiments turístics, no li havia dit això exactament; encara que reconec que a les esmenes parcials tenim una esmena que fa referència no exactament a subvencionar establiments turístics, però sí que en alguns casos singulars pogués fer falta que alguns establiments turístics que avui estan tancats i poden tenir dificultats, fos interessant rehabilitar-los i que la conselleria actués en conseqüència, crec que això seria completament possible.

En parlar del Pla Mirall, que no estam d'acord que sigui específicament un pla turístic, perquè és la principal inversió d'aquests pressuposts. El Pla Mirall, un pla de cooperació municipal, que per cert, també hi tenim esmenes en aquest aspecte, que en alguns casos s'ajunta amb els plans d'obres i serveis i en alguns altres per l'únic que ha servit és per reparar deficiències a les obres del primer pla d'embelliment que ja estaven deteriorades, per no haver-se complert, i ho vull recordar, els convenis amb els ajuntaments i en alguns altres casos per dur a terme obres que res tenen a veure amb el sector turístic. I vostè segurament, a la contrarèplica em dirà que totes aquestes obres han estat estudiades i que eren i són molt necessàries, i a més a més sol·licitades pels propis ajuntaments, i jo li diré que tal vegada sí, però que això, baix el nostre entendre, no respon al que hauria de ser un pla global del sector turístic, on es dugués a terme un estudi pormenoritzat de les necessitats de cada zona, i millorar així les infraestructures i els serveis a l'abast del sector turístic. I no com ara que l'únic que s'ha aconseguit és una carrera dels municipis en presentar projectes, molt necessaris, no ho dubtam, però que en molts casos, com hem dit, res tenen a veure amb el sector turístic. I això és el que no fa aquest pressupost i que nosaltres li demanam.

Discrepam de la seva visió del pla de desestacionalització. Sr. Conseller, llevat d'allà on s'ha duit una política amb acords importants entre les institucions i els agents socials i empresarials, ha estat possible avançar en la desestacionalització. I en aquests moments, salvant rares excepcions, l'únic creixement que s'ha produït en aquest sentit i que serveix en aquest cas el Govern per donar algun avanç és el creixement d'aquests indrets. Però, tal com vostè sap perfectament, Sr. Conseller, no avançam com seria desitjable i necessari. Vostè sap que estam pràcticament estancats i malament podrem avançar i sortir d'aquesta situació si no som capaços de crear un producte de qualitat i la diversificació suficient per poder competir, amb igualtat de condicions, amb altres destins. I aquests pressuposts ni amb accions concretes ni amb promoció ho fan.

I tal com li havia dit abans i li repetesc, els que més pateixen aquesta situació són els treballadors del sector. Perquè avui aquests treballadors estan igual o pitjor que fa uns anys; avui aquests treballadors tenen uns contractes laborals més precaris que fa uns anys, el salari mitjà d'un treballador d'hostaleria està al voltant de 70.000 pessetes, per davant del salari mitjà dels altres treballadors d'aquesta comunitat; amb l'inconvenient que únicament tenen la possibilitat de treballar quatre, cinc o sis mesos, i això també és responsabilitat d'aquests pressuposts i de les polítiques d'aquest Govern, Sr. Conseller.

Vostè parla d'esponjament, però el simple oblit del Govern de pressupostar una partida per a la recuperació de sòl públic i per a esponjament de zones saturades demostra la poca voluntat d'aquest Govern per dur a terme polítiques en aquest sentit. I millor encara que, i ho hem de dir, ara el Partit Popular hagi presentat una esmena per obrir una partida de 1.000 pessetes per aquest menester.

Podríem parlar també del pla Futures que, com bé diuen els seus objectius, hauria de servir per a l'esponjament, la millora de les zones turístiques i per a la formació i el reciclatge dels treballadors d'hostaleria. Però des que ha arribat el Partit Popular, i m'ho haurà de reconèixer, a Madrid, a part d'haver rebaixat la quantitat per a Balears, únicament serveix per fer quatre xarangues i poca cosa més, i perdoni aquesta expressió. Així mateix, podríem parlar del retard en les obres del segon pla d'embelliment, de les restes que encara queden per acabar el primer pla d'embelliment i que demostren la poca rigor d'aquest Govern a l'hora de fer complir els seus plans.

També podríem parlar, encara que no tenguim uns efectes directes en el pressupost, però sí en la política del Govern, del tot inclòs, la baixa de qualitat que s'ha produït com a conseqüència d'aquesta pràctica i el malament que ho passen l'oferta complementària d'aquestes zones on es practica. Podríem parlar de la sobreocupació d'alguns establiments i la davallada en la qualitat dels serveis que això significa. I a tot això, la conselleria sense actuar, i vostè ho sap.

Respecte a la política de promoció, em reiter en tot el que he dit abans; crec que a part de continuar amb la promoció de sol i platja s'haurien de multiplicar els esforços per donar a conèixer més, molt més, el nostre producte d'hivern; s'haurien de diversificar més els esdeveniments i pensam que s'hauria de lluitar molt més que no es fa per a la desestacionalització, ja més que res per a una qüestió social.

I finalment, dir-li que esperam que aquesta esmena a la totalitat tenguim el suport de tots els membres d'aquesta cambra i que es tornin aquests pressuposts a la Conselleria de Turisme, al Govern, per a una millor redistribució, per a una millor dotació en alguns aspectes i per donar-los un caire molt més social que no tenen aquests pressuposts del 99. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Per tancar el debat, té la paraula el Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González i Ortea):

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Marí, espero que no, que no se devuelvan al Gobierno para que modifiquemos el presupuesto de la Conselleria de Turismo, porque sinceramente, no sabría qué hacer; con lo que usted nos ha explicado aquí yo no sabría qué hacer. Vamos a ver.

Rehabilitación de establecimientos cerrados. O sea, que usted dice que en la partida no se trata de gastar el dinero en instalaciones de invierno o de temporada baja en hoteles existentes, sino rehabilitar algunos hoteles cerrados. Sinceramente, no lo entiendo. Mire, los hoteles cerrados, lo que vamos a ver si hacemos, es no reabrirlos si no es porque hay un interés por parte de quien los quiere reabrir y cumpliendo naturalmente con las prescripciones de los planes de ordenación de la oferta turística, y en este momento con el decreto y la ley de medidas transitorias aprobada por este Parlamento. Eso es lo que hay que hacer con los edificios cerrados, en todo caso, y que se quieran dedicar a hoteles. No le veo el cariz social en absoluto a abrir edificios que están cerrados, y además, no sé cómo desde la Conselleria de Turismo lo podemos hacer; ¿no me querrá usted convertir en hotelero? Dios me libre. ¿No querrá usted convertir al Gobierno en empresario de hostelería? Supongo. Desde luego, en cualquier caso, si es eso lo que quiere, olvídese.

El Pla Mirall, mire, el Pla Mirall ya se ha discutido tantas veces. Dos cosas, el primero que se solapa con el plan de obras y servicios. No se tiene porqué solapar con el plan de obras y servicios, además, cada consejo insular, cuando hace el plan de obras y servicios ya sabe lo que le conviene, los ayuntamientos piden unas determinadas subvenciones para unas obras; si esas obras ya están contenidas en el Pla Mirall y el consejo insular respectivo no quiere que efectivamente se solape, pues con no aceptar la propuesta municipal lo tiene resuelto. Por consiguiente, no me diga usted, y si le interesa al consejo insular y al ayuntamiento que efectivamente se solapen las subvenciones, bueno pues, bendito sea Dios: si interesa a todo el mundo ¿por qué no? Eso una de las cosas. Y lo otro que me dice usted es que además arregla obras que no se han conservado convenientemente. Sr. Marí, yo comprendo que el estar aquí en esta tribuna y disponer de estos micrófonos, pues hombre le da a veces, a uno se le calienta la boca y dice según qué cosas, pero pensar que un plan de 40.000 millones de pesetas en números redondos se hace para arreglar las cosas que el pobre plan de embellecimiento, que era de 7.000 millones, ha hecho mal, parece un poco fuerte, parece un poco fuerte. No, mire, las obras del Pla Mirall son obras que

yo creo que eran enormemente necesarias, que puede haber otras también que lo sean, sin duda, pero eran enormemente necesarias, y por eso, efectivamente, todos o prácticamente todos los ayuntamientos, creo recordar que salvo uno en esta Comunidad, han presentado obras al Pla Mirall, porque han visto las ventajas y las bondades de ese plan; plan que seguirá desarrollándose en el tiempo, porque otra de las manías es insistir en que el Pla Mirall exige hacer todas las obras ahora en unos meses. No, mire usted, eso no es así, eso tampoco es así: el Pla Mirall no tiene fecha límite, por consiguiente las obras podrán ir haciéndose a lo largo de los años en la medida en que los ayuntamientos, que son los que deciden qué obra quieren, porque el Gobierno lo que hace es subvencionarla, en la medida, como digo, que el ayuntamiento quiere secuenciar sus obras, pues lo hará. El Gobierno paga, paga religiosamente, sin mirar si los ayuntamientos son de uno o son de otro; si se cumplen con las prescripciones y las previsiones del decreto del Pla Mirall, eso se hace. De manera que el Pla Mirall ha sido y está siendo un éxito innegable, y por consiguiente, yo creo que vale más olvidarse de insistir en cosas que ya se han discutido hace tiempo y que ya se ha demostrado que no tienen el respaldo general.

No se hace suficiente en estacionalidad. Yo esto, esta crítica de que no se hace suficiente en estacionalidad le voy a decir, mire usted, en este momento este año 98, no ya el 99, nos hemos gastado prácticamente en medidas para luchar contra la estacionalidad lo que se gastaba hace cuatro años en toda la promoción de Baleares, lo mismo, la misma cantidad. Y se gasta además yo creo que bien, y a los resultados me atengo. Usted minimiza los resultados, bueno, ¿qué quiere que le diga? Usted dice que no se han conseguido suficientemente. Hombre, una subida del 14% el año pasado le parece a usted insuficiente, la de este invierno que será mayor, será mayor y mire cuando se lo digo, seguramente también le parece a usted insuficiente. ¿Usted qué quiere, que de un año para otro pasemos a tener el mismo número de turistas en el mes de enero que en el de agosto? Por favor, eso no se sostiene, eso no lo conseguiremos ni un año, ni en dos, ni en cinco ni en diez, gobierne quien gobierne, y eso es evidente. Pero que estamos disminuyendo extraordinariamente eso, que hemos conseguido animar a los establecimientos turísticos, en primer lugar a los de alojamiento, que son los que ceban la bomba; y a continuación a los de restauración, al comercio, etc. Que estamos consiguiendo eso, por favor, pásese usted por la Playa de Palma, sin ir más lejos, y vea lo que hay abierto este invierno, porque es realmente sorprendente. Eso sí que es sorprendente.

Aprovecho para decirle que no me ha sorprendido nada que nos felicite el Grupo Socialista por las cosas que hacemos bien, no me ha sorprendido nada; yo no le he dicho que estuviera sorprendido, le he dicho que se lo agradecía. Y efectivamente, es de agradecer que lo reconozca usted, pero no me sorprende lo más mínimo, otras veces lo han hecho con este y con otros temas.

Claro, cuando me habla usted de los salarios bajos, efectivamente; tenemos salarios bajos. El otro día se lo decía a los hoteleros con motivo de una comida, mire usted, de la federación de hotelería, ya lo ve, allí, también lo decía, porque es evidente. Pero ¿cómo se pueden subir los salarios? Los salarios se pueden subir gracias a la formación. ¿Por qué las regiones que tienen salarios más dedicados al trabajador industrial tienen salarios más altos? Pues porque, en general, el trabajador industrial requiere necesariamente una cierta preparación, no puede usted tener un tornero ni un señor que se dedique a trabajar en un tren de laminación si no tiene un mínimo de preparación. Y en cambio, eso es así, no nos engañemos, en el sector servicios, en el sector turístico, pues un señor que no sabe hacer absolutamente nada pues lo ponen de pinche de cocina o de camarero en cualquier momento; y claro, no puede pretender ganar el mismo salario que el señor que es laminador o tornero. Y eso es así, y claro, eso requiere tiempo también para cambiarse, y ese tiempo pasa por la necesaria formación de las personas que trabajan en el mundo del turismo. Se tiene que acabar cada vez más eso de que cualquiera sirve para camarero o para auxiliar de cocina. No, no sirve cualquiera, para hacerlo mal desde luego; para hacerlo bien y con unas exigencias de calidad importantes no sirve cualquiera. Y en eso estamos trabajando, ¿a usted le parece poco? Pues mire usted, no lo sé, a lo mejor es poco, siempre los presupuestos y siempre las cosas que se hacen, desgraciadamente, eso es así, aquí y en cualquier otro parlamento, en cualquier otro presupuesto de cualquier otra administración, eso siempre es así; siempre todo es poco en un determinado sentido. Pero usted tiene que reconocer que hemos hecho un verdadero esfuerzo, el cual por cierto tengo que agradecer a mi colega de trabajo y formación, porque ha sido decisiva la ayuda que desde el primer momento ha prestado en este tema de la formación, en temas turísticos, en temas de hostelería que me ha prestado mi colega de trabajo y formación, como digo.

De manera que en ese sentido estamos. Después me dice usted y me habla de otras cosas, la partida de esponjamiento de 1.000 pesetas le parece poco. Por favor, eso creo que hay que tomárselo, hay que decirlo en serio; usted sabe que una partida de 1.000 pesetas es una partida que se abre y que permite engordarla o rellenarla en la medida en que eso después se traduce en cantidades que en este momento no podemos calcular. Por consiguiente, eso se abre una partida, a final de año pídame usted cuentas de lo que se ha utilizado esta partida y efectivamente las actuaciones que se han hecho a partir de aquí.

Me dice usted una cosa contradictoria: que hemos sido poco rigurosos a la hora de hacer cumplir a los ayuntamientos el plan de modernización o el plan de esponjamiento. Hombre, ya le digo que eso es un poco contradictorio, ¿no? ¿Qué es lo que tenemos que hacer con los ayuntamientos, ponerles la pistola al pecho y decir tú ahora tienes que hacer esta obra en este momento y tienes que gastar este dinero y tienes que contratarla y tienes que no sé qué? Creo que no, todo lo contrario, es lo que le decía antes del Pla Mirall; nosotros dejamos unas líneas de actuación del ayuntamiento para permitir que sean precisamente los ayuntamientos, en el ámbito de su municipio, los que puedan secuenciar las obras, programar las obras en la forma que mejor les vaya, y nosotros lo que hacemos es pagar; y eso sí, exigir que esas obras tengan unos niveles de calidad, pero no les apuramos ni les pedimos un mes u otro mes, no es eso lo que más nos preocupa, puede usted creerme.

Respecto al todo incluido y la sobreocupación que me saca ahora; no me lo sacó inicialmente, pero ahora me lo saca, lo del todo incluido y la sobreocupación. Yo creo que esto son cosas que lleva usted, esto son obsesiones personales; esto me parece que no es de su grupo, sino que esto son absolutamente personales. Está usted totalmente obsesionado con el todo incluido, el todo incluido y usted tuvo ocasión de oírse a personas que eran las que en definitiva traen o ofrecen el producto por ahí, por el mundo, sabe que eso no crece. Y que al contrario, que ha sufrido un cierto bajón; pero que claro, que es un producto que tiene su mercado, que tiene un pequeño porcentaje, un 8, un 10 o un 12% según el tour operador, estoy hablando de los tour operadores grandes como es lógico, pues efectivamente, eso es así. Tienen su clientela y es un producto más con el que hay que contar y sería un error perderlo. Así como sería un error promocionar o fomentar ese producto, sería un error también negarse en redondo o prohibirlo; porque además yo no sé qué es lo que usted espera que hagamos desde la Conselleria de Turismo: ¿prohibirlo por decreto? Se prohíbe el todo incluido. Eso no se aguanta; por consiguiente lo que hacemos es vigilarlo, controlar que presta la calidad adecuada y comprobar que no es una cosa inquietante y que cada vez se está haciendo en mejores condiciones.

Y respecto a la sobreocupación, que usted me diga que no actúa la conselleria, me parece, Sr. Marí, que no va usted muy acertado. Usted sabe perfectamente que la Conselleria de Turismo y los consejos insulares que tienen las competencias y que han empezado a actuar el año pasado, creo que tenemos todos nosotros un bien merecido prestigio en ese campo, porque hemos hecho creo que una labor seria, continuada y permanente de vigilancia del cumplimiento más estricto de la legalidad de los establecimientos y fundamentalmente en los de alojamiento; el último año también en los de restauración; pero en los de alojamiento ya es una especie de tradición que viene de años atrás. Nada más y muchas gracias Sr. Presidente.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Fixació de posicions dels altres grups? Grup Parlamentari Mixt, Grup Parlamentari Esquerra Unida, Grup Parlamentari Nacionalista; Grup Parlamentari Popular? Passam al debat número 5, de globalitat, resta d'esmenes del debat número 4, secció 12 i secció 81, defensa conjunta de les esmenes i en primer lloc veurem l'esmena d'Esquerra Unida de les Illes Balears 5542, secció 12. Sra. Margalida Thomàs, té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. En aquesta secció el nostre grup parlamentari només ha presentat una esmena parcial al conjunt del programa dedicat a promoció del turisme. I el raonament que hem fet és per excés de transferència a Ibatur, de fet els 1.500 milions de pessetes que té destinats aquest programa íntegrament van a Ibatur, perquè es delega en aquest institut la promoció turística. Des del nostre punt de vista és un excés que 1.500 milions de pessetes de doblers públics, com fa un moment esmentava el propi Sr. Conseller en resposta al Grup Parlamentari Socialista, vagin dedicats a major promoció del turisme per a les nostres Illes. Perquè, a més a més, segons la memòria dels pressuposts allò que es dediquen a nous mercats, recaptació del mercat estatal i, com ha parlat ara fa un moment en resposta a l'esmena a la totalitat, animació interna; i per tant, aquests tres objectius de promoció turística pensam que estan prou promocionats, no es necessiten tants de doblers per destinar-hi, com ho fa la Conselleria de Turisme.

Per altra banda, mantenim una total discrepància respecte de com es du el pla de desestacionalització des de la Conselleria de Turisme, ja que és un pla pràcticament en exclusivitat entès com a promoció cap a l'hivern, promoció hivernal i per tant augment de promoció de turisme d'hivern i augment de patrocinis de grans esdeveniments esportius d'elit o culturals de minories. I molta presència a fires estrangeres per tal de promocionar el turisme en general a les nostres Illes. Precisament, les Illes Balears pensam que és una de les Comunitats Autònomes més promocionades arrel d'Europa i el fet que ara es vulgui promocionar cap a nous mercats, com poden ser l'Est d'Europa o l'antiga, tot aquell conjunt de països de l'est, ens pareix excessiu per tal de venir encara més turismes cap aquí. I en aquest sentit la nostra esmena a la totalitat del programa va a que la promoció del turisme no ha d'anar cap aquí, sinó a una desestacionalització cap a la consolidació de llocs de feina i cap a creació de nous jaciments de l'ocupació en col·laboració amb la Conselleria de Treball.

I finalment, quan el Sr. Conseller fa un moment parlava del consell d'Ibatur que està en participació dels agents socials, només dir-li que al consell d'Ibatur hi participen els consells insulars, el foment del turisme, els agents econòmics, però que jo sàpiga no hi participen els agents socials representats pels representants dels treballadors, que si de cas sí tenen qualque cosa a dir sobre la política turística de promoció.

Finalment, anunciar que votarem amb abstenció les esmenes presentades pels altres grups parlamentaris, ja que totes elles van en el sentit de canviar o de promocionar la promoció turística o els canvis de mercats cap a una banda o cap a l'altra; i coherentment amb aquesta esmena a la totalitat d'un programa, ens abstenem de les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista i el PSM. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista es presenten les esmenes 5099, 5100, 5094, 5092, 5093, 5095, 5096, 5097, 5098, 5101, 5102, 5103, secció 12. Sr. Sansó, té vostè la paraula.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Un any més ens trobam davant els pressuposts, en aquest cas el pressupost de turisme, de la Conselleria de Turisme, i un any més el nostre grup ha de manifestar que diferents vegades, durant aquests darrers anys, hem sentit per part del conseller o per part dels representants del Govern que concretarien molt més aquests pressuposts. Una vegada més veim que aquest pressupost pràcticament hi trobam les mateixes partides, algunes augmentades i algunes reduïdes, però aquesta concreció que sempre ha demanat el nostre grup, no l'ha trobada. Aleshores, dic això perquè vagi per endavant, que aquestes esmenes que presentam són unes esmenes en positiu, en positiu de creure realment el que faria el nostre grup o les prioritats que donaria el nostre grup.

Certament, dins els pressuposts aquest de 1.500 milions de pessetes se'ns pot dir que tot això que nosaltres avui proposam ja està programat per part d'Ibatur o ja està programat per part de la Conselleria de Turisme, tan de bo que sigui així, o sigui no hi tenim res a dir; però almanco sí quedar constància del nostre grup unes prioritats que crec necessàries a donar dins aquest pressupost.

Començam amb una esmena on, i certament també la feim a la Conselleria de Treball, ja que, amb això estam d'acord amb el conseller amb les darreres paraules que ha dit, creim que la formació és importantíssima de cara als nostres treballadors, ja que tots els que venim de l'hostaleria sabem com ha entrat la gent moltes vegades a fer feina o com encara avui entra. Realment hi ha molt poca professionalitat; aleshores, tot el que es faci a favor de millorar aquesta formació crec que és benvinguda. Aleshores nosaltres l'únic que feim és demanar una partida.

Creim també, i amb això feim una sèrie d'esmenes, que el suport als ajuntaments moltes vegades és necessari, ja que no xerrem només de municipis turístics amb uns pressuposts alts, sinó que també, moltes vegades els ajuntaments que toquen el turisme no tenen un pressupost elevat i es troben que no poden donar uns serveis públics adequats ni, per exemple, posar un punt de vigilància a les seves platges, per falta de mitjans. Aleshores, crec que també això s'ha de tenir en compte i demanam aquest suport als ajuntaments.

Igualment que demanam també, i això és constatar també el fracàs moltes vegades que aquest Parlament pot fer lleis, però llavors els ajuntaments han de fer les pròpies adaptacions i aplicacions a aquesta normativa que nosaltres feim i veim, pos el cas de l'exemple clar del Poot, que encara cap ajuntament de les Illes ha adaptat els seus plans a aquest Poot. Ara aprovarem, o s'aprovarà una llei general turística, crec que els ajuntaments també hauran de fer un esforç com tota la normativa que surt, i crec també que alguns ajuntaments turístics poden fer aquest esforç, però alguns no el poden fer. Aleshores, va encaminat un poquet a aquest suport a aquests ajuntaments més petits, amb un pressupost més baix, per poder aconseguir adaptar la seva normativa, les seves normes subsidiàries, els seus plans generals a aquesta normativa que surt de turisme. També, de qualque manera s'ha de dir, el suport que deim a la modernització de l'oferta complementària crec que és important, el suport es pot donar de moltes maneres; vull dir, nosaltres hi posam una quantitat perquè creim que es pot fer qualque cosa en aquest sentit. I aquí també vull dir que no només hi ha una oferta complementària, la llei que es va aprovar sobre la modernització de l'oferta complementària no només xerrava de municipis turístics, i tal vegada poden tenir més facilitats per modernitzar els seus restaurants o cafeteries, però també xerrava de tots els municipis de Mallorca. Aleshores, hi ha municipis de l'interior que realment per a l'oferta complementària adaptar-se a la llei tenen moltes dificultats. I jo crec que això també s'ha de posar damunt la taula i almanco s'ha de dir en aquest sentit.

Igualment, una altra vegada demanam que es doni suport a tot i per a tot als ajuntaments quant a aquestes polítiques d'esponjament o desestacionalització. Llavors feim dues esmenes també de suport principalment als actes culturals i musicals. Un d'ells és encaminat al Festival de Música d'Estiu a les Illes Balears, crec, i així ho ha dit el conseller diferents vegades, crec que això ha donat una bona rendibilitat, basta anomenar el Festival de Pollença en aquests moments, que ja està dins els circuits internacionals; però no oblidar que se'n fan molts d'altres. Aleshores, creim que tot el suport que es doni a aquest festival d'estiu principalment, serà benvingut perquè crec que pot arribar a tenir un nom, sinó com el de Pollença, almanco per estar dins els circuits aquests internacionals.

I llavors, realment, aquí on faig un poquet d'incidència és també en aquests suports musicals i culturals de cara a l'hivern. Jo crec i el conseller també ha dit que s'han fet centres, i això hem de dir que és una política bona i també la nostra satisfacció perquè es facin centres a Mallorca, però també ara les hem de donar un suport perquè dins l'hivern puguin fer aquests actes culturals, fins i tot musicals, per poder crear també, així com s'han creat festivals d'estiu, un festival d'hivern que realment pogués encaminar el turisme a venir precisament perquè trobassin aquestes ofertes culturals.

Llavors també, i amb això tal vegada discrepam del Partit Popular, però crec que no hem de deixar de dir que nosaltres entenem que la promoció interior a cada illa qui realment l'hauria de fer serien els consells insulars respectius. Per tant, demanam una partida, aquesta sí important, de 100 milions de pessetes per arribar convenis amb els diferents consells insulars perquè poguessin fer una promoció, sempre xerrant de promoció interior a cada illa.

També, igualment, posam una partida important de suport als ajuntaments per a promoció turística. I és clar que la Conselleria de Turisme edita un material de suport a aquests ajuntaments per triar la promoció turística, però amb això no n'hi ha prou. És a dir, entenem que els ajuntaments i sempre estic xerrant, faig les diferències dels ajuntaments, perquè quan xerram d'ajuntaments crec que s'han de fer unes certes diferències dels ajuntaments que turísticament tenen un pressupost elevat i ja hi dediquen una part dins la seva promoció d'aquells altres ajuntaments que voldrien fer una certa promoció però moltes vegades es troben amb dificultats, no només pel material, sinó fins i tot per anar a una fira, ja que si no hi van a través de les federacions o de la part dels hotelers, moltes vegades tenen dificultats per accedir a aquestes fires. I així com hi ha municipis turístics importants que van a aquestes fires, jo crec que des d'Ibatur, des de la Conselleria de Turisme s'hauria de donar un suport a aquests ajuntaments que no poden accedir a aquestes fires o no poden accedir a vendre el seu producte, que realment moltes vegades també és interessant vendre.

I acab també amb un parell d'esmenes que es refereixen a punts que poden ser importants, i que jo estic convençut que des d'Ibatur o des de la Conselleria de Turisme possiblement es fan i possiblement la manca de concreció ens fa que no podem deixar de dir el que nosaltres faríem o el que crec que nosaltres hauríem de fer. Una d'elles és la senyalització dels punts d'interès cultural a cada illa, que crec que això és una cosa important. Igualment que la potenciació d'un turisme cultural i de patrimoni historicoartístic de les Illes Balears, que crec que aquí hi ha un camp importantíssim i encara per fer; vull dir que tot el que és potenciació d'aquest turisme cultural, de mostrar el nostre patrimoni històric i artístic, crec que molts dels turistes que vénen encara aquí desconeixen, per posar exemples clars i que tal vegada avui són més bons de vendre, desconeixen molts dels turistes que vénen aquí, que aquí tenim una fundació de Joan Miró i moltes altres coses que realment crec que tot el suport que es faci en aquest sentit crec que serà positiu. Igualment, que tot el suport que es faci als ajuntaments per a l'edició de material promocional amb aquests objectius de desestacionalització que tothom veu, crec que tot això no pot ser d'altra manera més que positiu per al turisme d'aquestes Illes, i per això, almanco, encara que no tinguem el suport, que esperam que així sigui, però si no ho tenim, almanco ens agradarà sentir per part del representant del Partit Popular que algunes d'aquestes coses, sinó la majoria ja es fan; perquè tan de bo que es facin i aquestes esmenes a la llarga no siguin necessàries. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista hi ha les esmenes 5803, 5701, 5789, 5790, 5793, 5807, 5805, 5806, 5808, 5700, 5791, 5795, 5796, 5809, 5799, 5798, 5801, 5802, 5804, a la secció 12; i 5770, 5771, 5772, 5773, 5774, 5775, 5776 i 5777 a la secció 81. Sr. Marí i Serra, té vostè la paraula.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el Grup Parlamentari Socialista mantenim un total de 19 esmenes a la secció 12, la Conselleria de Turisme; i 8 a la secció 81, l'Ibatur, que, per la seva importància, esperam que comptin amb el suport de la majoria dels diputats d'aquesta cambra. No en faré una lectura detallada de cada una d'elles, perquè supòs que tots els responsables de cada grup ja les coneixen i per tant estalviarem temps i discursos.

Hi ha un primer bloc que fa referència a la millora de la senyalització de platges, rutes d'interès paisatgístic, monuments, etc., que el seu objectiu és que tots els indrets d'interès turístic de les nostres Illes compti amb una bona i adequada senyalització, ja que avui per avui hi ha indrets que no la tenen ni bona ni adequada.

Després n'hi ha unes quantes que fan referència a la millora dels serveis públics, a les platges de les nostres Illes, tal com dutxes, serveis sanitaris, accessos per als discapacitats, així com serveis específics per a aquest col·lectiu. Pensam que a aquestes alçades una comunitat com la nostra no pot estar més temps sense comptar amb aquests serveis a les platges del nostre litoral.

Quant a l'esmena 5789, que demana que es destini una partida de 300 milions de pessetes per dur a terme un pla d'infraestructures a les zones turístiques per a la seva adequació i millora de l'oferta de cara a la desestacionalització, perquè com ja hem dit a l'esmena de totalitat que acabam de discutir aquest pressupost no té cap partida per millorar aquesta oferta d'una manera específica, i no fa falta dir que ho consideram molt necessari.

Amb una altra esmena, creim que molt important, demanam que s'obri una partida de 100 milions de pessetes per a la recuperació de sòl públic i esponjament de places turístiques obsoletes. I si em permeten, senyores i senyors diputats del Grup Popular, els voldria fer una crida que retirassin la seva esmena de 1.000 pessetes que han obert en aquest pressupost, ja que aquesta que presentam nosaltres demostra una voluntat clara, sabem que no són prou 100 milions de pessetes per dur a terme tota la feina que és necessària en aquest camp, però sí que demostra com dic una voluntat clara de treballar en aquest camp i no amb aquesta esmena, encara que diguin que al final d'any veurem on està, però jo pens que més que res és una esmena que el que ha tractat és de cobrir un buit que havia quedat en aquests pressuposts.

Després hi ha dues esmenes que demanam que el pressupost compti amb unes partides per ajuda, en el cas de ser necessari, i aquí vull aclarir, per a la modernització de l'oferta complementària i la modernització d'algun establiment d'allotjament. La intenció d'aquestes esmenes és que tant per una banda com per l'altra hi pot haver algun edifici o local que, per la seva singularitat, sigui important modernitzar-lo i això necessiti d'algun suport especial, sempre que no ho puguin fer els propietaris.

Amb un altre bloc d'esmenes demanam que el pressupost de la Conselleria de Turisme es doti d'unes partides destinades a beques per a alumnes de les distintes illes que, per la seva formació, han d'acudir a les distintes escoles d'hostaleria de la Comunitat. I que, evidentment, acreditin la seva necessitat.

I per altra banda també n'hi ha una per incrementar els cursos de formació i reciclatge i una altra per a l'ampliació de l'oferta de noves llengües a les escoles oficials d'idiomes.

Demanam també amb una altra esmena, que es dugui a terme un estudi inventari a tota l'oferta d'oci de les zones turístiques per així poder fer un millor diagnòstic de les necessitats i una millor promoció de cada una d'aquestes zones.

Finalment, i pel que fa a la secció 12, hi ha una sèrie d'esmenes que demanen la transferència als consells insulars de les partides que en aquest pressupost fan referència als plans de cooperació municipal, com és el Pla Mirall i la seva gestió. També es demana la transferència dels doblers que corresponen a la gestió del pla de modernització de l'oferta complementària, així com la transferència al Consell Insular d'Eivissa de la partida per a la gestió del Poot d'Eivissa, ja que entenem que no té cap sentit que el Govern gestioni una partida d'una matèria transferida.

Pel que fa a la secció 81, l'Ibatur, hi ha un primer paquet d'esmenes que fan referència a la necessitat de dur a terme campanyes de promoció específica a distints mercats europeus que pel motiu que sigui en aquests moments han davallat o s'han estancat d'una forma preocupant. Així mateix, n'hi ha una per dur a terme i reforçar la promoció de Menorca com a reserva de la biosfera.

Ja per acabar, a les esmenes hi ha un bloc que consideram molt important ja que fa referència a la desestacionalització que, per una banda, demana dur a terme campanyes específiques d'esports que per la bonança del clima a les nostres Illes es poden practicar durant tot l'any; i per una altra banda, dur a terme una campanya específica dirigida a donar a conèixer les nostres Illes com a destí d'hivern i destacar les nostres possibilitats i ofertes. I per últim, reiterar la demanda de suport per part de tots els grups a totes aquestes esmenes i manifestar que el Grup Parlamentari Socialista donarà suport a totes les esmenes del Grup Nacionalista-PSM i s'abstindrà en el cas que no sigui retirada amb la del Grup Parlamentari Popular.

I finalment, hem de dir que no podem donar suport a l'esmena presentada pel Grup d'Esquerra Unida ja que, baix el nostre entendre, encara hem de continuar promocionant les nostres Illes i estar presents a tots els fòrums que siguin necessaris, perquè és un producte que té molta competència, de cada vegada en té més, i hem d'estar presents i ser competitius a la resta d'indrets i països. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular, Sr. Pere Palau, té vostè la paraula.

EL SR. PALAU I TORRES:

Gràcies, Sr. President. El nostre grup intervenim per fixar la nostra posició en relació amb aquest bloc d'esmenes que han presentat els diferents grups polítics. I dir que després del debat que s'ha tengut fa un moment en torn a l'esmena a la totalitat de la secció 12 i la 81, jo crec que pràcticament ja podríem dir d'una sola vegada que votarem les que volem votar i votarem en contra les que volem votar, perquè crec que ja està tot dit. No obstant, jo no em vaig a referir a esmena per esmena, sinó que crec que em vull referir al que és la filosofia dels pressuposts de la Conselleria de Turisme i crec que el conseller o ha explicat molt bé; que ha dit que, precisament, aquests pressuposts estan enfocats a una millora de la qualitat del nostre producte turístic; millora de la qualitat que es pot fer a través de molts aspectes, un és la modernització com és natural del nostre producte turístic; un altre, la formació dels nostres professionals; un altre, la cura i el manteniment del nostre entorn; i per altra banda, com no, jo crec que també hem de ser cada dia competitius davant els altres països que d'alguna manera són la nostra competència.

Un altre aspecte és la desestacionalització. Jo crec que en aquest sentit s'ha fet molta feina durant aquests darrers anys, però no hem d'oblidar que la desestacionalització no és engegar un interruptor, com jo he dit moltes vegades, i d'un dia a l'altre doncs ja hem aconseguit que la temporada s'allargui i que tinguem turisme durant tot l'any; sinó que s'ha d'anar treballant i les campanyes que es puguin fer avui, doncs són unes campanyes que tal vegada segurament tendran els seus resultats dins un parell d'anys o dins un parell de mesos.

Dit això, començaré dient que aprovarem una esmena del Grup Socialista a la secció 81, promoció del turisme, i és l'esmena 5770. El que així mateix vull dir és que l'aprovam perquè entenem que fa referència a la campanya extraordinària de promoció de Menorca a Alemanya, perquè entenem que hi ha una sensibilitat molt especial a Menorca pel que pugui ser la promoció del turisme alemany; però també voldria dir que d'alguna manera vostès s'han quedat curts, perquè amb aquests 10 milions afectarem una partida, però si del pressupost d'Ibatur no suplementàssim les campanyes que puguem fer de Menorca a Alemanya, segurament ens donaria per fer algun fullet, anar a l'ITB de Berlin i poca cosa més. Però que vagi endavant que la intenció del Govern i la intenció del Grup Popular és positiva quant a aquesta iniciativa i ja se suplementarà aquesta quantitat amb el que sigui necessari perquè la campanya de Menorca a Alemanya anirà endavant.

Després hi ha una sèrie d'esmenes que fan referència moltes d'elles, bé, podria dir que són esmenes històriques que any rera any quasi n'estam parlant, que és l'equipament de platges, mòduls sanitaris, senyalització, etc., que bé, jo vull dir que algunes d'elles doncs s'han contemplat mitjançant el Pla Mirall quan els ajuntaments han volgut i unes altres, doncs, tots hem de saber que és competència municipal i que la conselleria algunes vegades dóna la possibilitat, mitjançant convenis, de poder escometre aquestes obres.

Quant al que puguin ser les esmenes que fan referència a beques per a estudis a l'Escola d'Hostaleria, bé, jo vull dir que dins els pressuposts de la pròpia Escola d'Hostaleria es contemplen ajudes a tal efecte; però també vull recordar a les senyores i senyors diputats que precisament el Govern sensible, precisament, al tema de formació en aquest aspecte en l'hostaleria, i que, tenint en compte que entenem que és el futur de la nostra qualitat turística, aquesta formació; doncs, el Govern, com deia abans, fa possible que a cada una de les Illes hi hagi com a mínim una escola d'hostaleria, o millor dit, que l'Escola d'Hostaleria de Balears tenguí un centre a cada una de les illes. Al efecte vull dir que recentment, respecte a l'illa d'Eivissa, ja s'han adjudicat les obres de contractació de remodelació del que ha de ser aquest edifici.

Quant a altres activitats, com puguin ser actes promocionals, jo crec que el conseller ho ha dit molt bé, o sigui que el pressupost d'Ibatur és un pressupost que fins i tot jo, al contrari del que puguin opinar altres grups polítics, vull felicitar el conseller per haver aconseguit aquest increment que s'ha aconseguit per a l'any 1999, i així i tot vull dir que a tots ens agradaria encara que fos més. Però bé, tots sabem que hi ha unes limitacions, que hi ha unes prioritats dins els pressuposts de la Comunitat Autònoma i ens donam, com aquell que diu, per contents, amb la quantitat que ha augmentat, però que no importa fer esmenes puntuals a cada una de les activitats perquè dins el pressupost d'Ibatur, com s'ha dit, en el qual hi estan representats

tots els consells insulars i també els sectors empresarials de les nostres illes, aquest pressupost ja d'alguna manera ha estat redactat i aprovat. Per tant, el que vull dir és que amb cada una d'aquestes esmenes que es fan aquí segurament si anàssim a cercar el que és la liquidació anual dels pressuposts, moltes d'aquestes quantitats es veurien superades amb quantitats que duplicarien o triplicarien. Per tant, dit això, vull dir que nosaltres, a part de l'esmena que havia anunciat abans, la 5770, votarem en contra la resta d'esmenes perquè entenem que dins els pressuposts, tant de la secció 12, com la secció 81, la majoria d'aquestes actuacions que aquí es plantegen ja estan contemplades, fins i tot amb quantitats molt superiors a la que ens fan arribar amb aquestes esmenes. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Li demanaria que per favor ocupàs el seu escó aquí a la Mesa i ajudar-nos al recompte de vots.

(Pausa momentània del Sr. President i remor de veus)

Procedirem a la votació, tal com estava previst i tal com s'havia anunciat avui dematí, una vegada iniciat aquest plenari. Passarem a la votació de les esmenes corresponents al debat número 1 del text articulat complert i votarem conjuntament totes les esmenes presentades a aquest debat número 1, la relació del qual s'ha fet ja amb anterioritat.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de les esmenes presentades, es volen posar drets per favor?

Vots en contra, es volen posar drets?

Abstencions? Vots a favor, 27; en contra, 31; cap abstenció. Queden rebutjades totes les esmenes del debat número 1.

Passarem a votar conjuntament el text del projecte de llei i votarem en aquest moment l'articulat que està comprès dins el debat número 1. Votarem conjuntament, a no ser que hi hagi indicació contrària, el títol del projecte de llei, articles 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, Disposició addicional primera, Disposició addicional segona, Disposició addicional tercera, Disposició addicional quarta, Disposició derogatòria única, Disposició final primera, Disposició final segona i Exposició de motius. Votam conjuntament.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets? Poden seure.

Vots en contra, es volen posar drets?

Abstencions? Vots a favor, 31; en contra, 27. Queda aprovat tot el text articulat.

Passam a votar les esmenes corresponents al debat número 2 de totalitat, secció 11, Presidència del Govern, l'esmena que ha estat ja, que és la del Grup Parlamentari Socialista, i que ha estat defensada amb el número 5864, l'única que hi havia.

Vots a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets?

Vots en contra, es volen posar drets?

Abstencions? Vots a favor, 27; en contra, 31; cap abstenció. Queda rebutjada aquesta esmena a la totalitat.

Demana en aquest moment un poc d'atenció. Passarem a votar les esmenes les esmenes del debat número 3, de globalitat, agrupació de la resta d'esmenes del debat número 2, secció 11, secció 75, entitat autònoma Institut Balear d'Afers Socials. Votarem primer les dues esmenes transaccionades, amb el contingut que ja s'ha explicat, entre el Grup Parlamentari Popular i Esquerra Unida, que és la 5454 i la 5452.

Vots a favor, es volen posar drets? És la transacció. Bé, per la indicació veig que es pot aprovar per unanimitat. S'aproven per unanimitat.

Anam a votar les dues esmenes transaccionades i acceptades entre el Grup Parlamentari Popular i el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, que és la 5195 i 5201, la transacció.

Vots a favor, es volen posar drets per favor?

Vots en contra? No n'hi ha. S'aprova per unanimitat.

Anam a votar la resta d'esmenes presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista i Grup Parlamentari Socialista.

Vots a favor de la resta d'esmenes, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions? Vots a favor, 27; en contra, 31; cap abstenció. Queden rebutjades aquestes esmenes.

Votació de les esmenes corresponents al debat número 4, de totalitat, secció 12, Conselleria de Turisme, i secció 81, ens de dret públic Institut Balear de Promoció Turística. Anam a votar conjuntament aquestes dues esmenes, presentades pel Grup Parlamentari, totes dues, Socialista.

Vots a favor, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions? Vots a favor, 27; en contra, 31; cap abstenció. Queden rebutjades aquestes dues esmenes.

I passam a la votació de les esmenes corresponents al debat número 5, de globalitat, resta d'esmenes del debat número 4, secció 12 i secció 81. Segons la intervenció que ha fet el Grup Parlamentari Esquerra Unida, votarem primer la seva esmena. Anam a votar l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida, que és la 5542.

Vots a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions? Vots a favor, 4; en contra, 47 i 7 abstencions. Queda rebutjada aquesta esmena.

Anam a votar ara l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Socialista, amb el número 5770. Es pot considerar aprovada per unanimitat? S'aprova per unanimitat.

I anam a votar conjuntament totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista i Grup Parlamentari Socialista.

Vots a favor de les esmenes, es volen posar drets per favor?

Sr. Sansó, perdó.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Sr. President, només per a un aclariment. Votam l'esmena 5797?

EL SR. PRESIDENT:

De quin grup?

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Del Grup Socialista, perdó.

EL SR. PRESIDENT:

No, hem votat la 5770.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Sí, però he donat a entendre que el portaveu ha defensat aquesta esmena, però no la veig aquí i m'agradaria.

EL SR. PRESIDENT:

La 5000 ...

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

797.

EL SR. PRESIDENT:

Jo tampoc no la veig. Per tant, no es vota. Totes les esmenes que es voten han estat relacionades en el debat, aposta per açò no tornam repetir tot el número d'esmenes que ho faríem massa llarg. Votam la resta d'esmenes i aquesta concretament que vostè diu no és aquí, ni ha estat defensada.

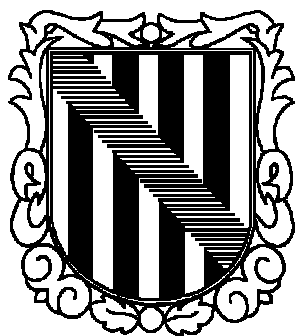
Senyores i senyors diputats que votin a favor d'aquestes esmenes, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 23; en contra, 31; 4 abstencions. Queden rebutjades aquestes esmenes.

I sent l'hora que és, se suspèn la sessió per anar a sopar. A les 10 en punt tornarem a començar.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma